

NAŠIH

PRVIH

DESET

LET

E-pošta: <http://www.o-amslomska.lj.edus.si>

Uredniški odbor: Vanja Kavčnik Kolar, Ranka Keser

Oblikovanje in prelom: Branko Pongrac

Odgovorna oseba: Darja Guzelj

Naklada: 450 izvodov

Tisk: ARTPRO d. o. o.,

oktober 2010

Fotografijo za naslovnico in zadnjo stran je izdelala učenka Saša Nagode.

KAZALO

I. POGLED V ŠOLSKO KRONIKO.....	8
Nova šola za novo tisočletje	8
II. SPOMINI NAŠIH UČENCEV SE UTRINJAJO	15
O novi osnovni šoli pred desetimi leti	15
Naša šola, kot jo vidijo četrtošolci danes – je še tako lepa, kot je bila?	16
Naša šola je velika kot prekrasna slika	18
Knjižnica je srce vsake šole	22
V šolski mlaki smo zbudili življenje	23
Turistični krožek sploh ni bil od muh!	24
Tako malo je potrebno storiti za boljše življenje otrok!	26
Zdrav duh v športnem telesu	26
Nahrbtnik na ramo in ... gremo!	28
Besede takšne in drugačne.....	35
Pri druženju z ljudmi si širimo obzorje.....	39
III. UTRIP SLOMŠKOVE ŠOLE DANES	43
Slomškovo šolo vodi zavest o sožitju človeka z okoljem.....	43
Ponosni smo na to, da smo ekošolarji!	44
Radi imamo Ljubljansko barje.....	46
Se bojite kač in orjaških plazilcev? Ne?	47
Medgeneracijsko sodelovanje je pri nas tisto pravo!	48

V slogi z vami, starši, je lažje!	51
Zdrav življenjski slog in šport sta zakon!	59
Ljudje smo si med seboj različni	60
Z roko v roki ali šola za življenje	63
Več jezikov znaš, več veljaš!	69
Če znaš angleško, se zdi svet majhen	71
Po svetu z znanjem nemščine	77
S španščino po slovenski prestolnici	79
Znanje za življenje je vrednota	80
IV. POVEZOVANJE Z LOKALNO SKUPNOSTJO	81
'Slomški' raje hodimo peš ali pa se vozimo s kolesom!	81
Decembra je čas za obdarovanje	81
Če kitari glas opeša, ji navijemo ušesa!	82
Vrhnika je šla s pisateljem Ivanom Cankarjem po svetu	83
Natečaji so nam v izziv!	86
V. KAKO NAPREJ?	89

JUBILEJNEMU ZBORNIKU NA POT

Pred vami je knjižica, ki je nastala ob desetletnici šole.

Deset let res ni veliko. Za vse nas, ki to šolo sooblikujemo, pa je to pomembnih prvih deset let. Naredili smo prve stopinje, s katerimi smo utrli prve stezice in poti.

Dolga in odgovorna pot je še pred nami, da opravimo poslanstvo, za katerega smo poklicani. Veseli me, da nas poznajo kot dobro šolo, ki verjame v to, da sta skrb za otroke in znanje najboljša popotnica za življenje.

Vsem, ki vstopate, srečno in uspešno še naprej, naši šoli pa ... VSE NAJBOLJŠE!

Darja Guzelj, ravnateljica

Voščilo naši šoli

Na naši šoli je res lepo,
ker učimo se stvari, ki gredo hitro v glavo.

V šoli smo veseli vsi,
saj ona že deset let živi.

Ker šola rojstni dan praznuje,
ji moramo nekaj podariti
in ji voščiti,
da nas že deseto leto začenja učiti.

Zato vse najboljše, naša šola,
želim ti veliko uspehov.
Vse najboljše za te in še več –
lepih nasmehov.

*Otroci, od mravlje učite
se trudit in skrbno živet,
se z vsemi lepo zastopite,
če hočete srečo imet!*

*Drug drugemu pomagajte radi,
vse lahko se v društvu storí,
v sošeski ne bodo prepadi,
ki v sveti ljubezni živí.*

A. M. Slomšek

Ela Obal

Prvih deset let Osnovne šole Antona Martina Slomška
nas navdaja z radostjo in ponosom. Dokazali smo, da

Z M O R E M O I N Z N A M O
ustvariti zdravo, sodobno in odprto šolo,
ki povezuje učence, učitelje in starše.

Slike in besedila naj govore, kako so šolske hodnike in učilnice
napolnili otroška radovednost in mladostna razigranost.
Obujamo spomine na dogodke, ki so za vedno zapisani v šolsko zgodovino.

Zahvaljujemo se vsem, ki so na kakršen koli način sooblikovali njen podobo v preteklosti
in ji tlakovali pot do identitete, ki jo ima danes.

Uredniški odbor

I. POGLED V ŠOLSKO KRONIKO

Nova šola za novo tisočletje

21. oktober 2000

je bil težko pričakovan dan. Zgodba o gradnji osnovne šole pod Hruševco se je končala. To je bil velik organizacijski in finančni projekt, saj je šlo za eno najlepših gradenj v samostojni Republiki Sloveniji. V tem obdobju sta se ustvarjalno strnili neomajna vnema krajevne uprave, da ustreže staršem šoloobveznih otrok, in modrost v javnem delovanju občanov, ki do svoje prihodnosti niso ravnodušni.

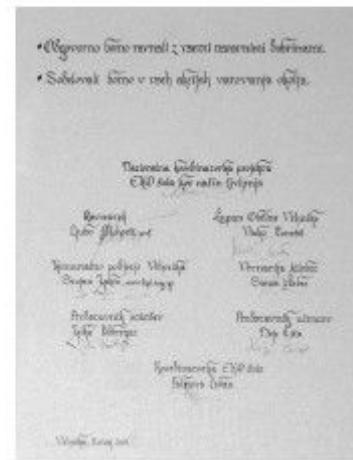
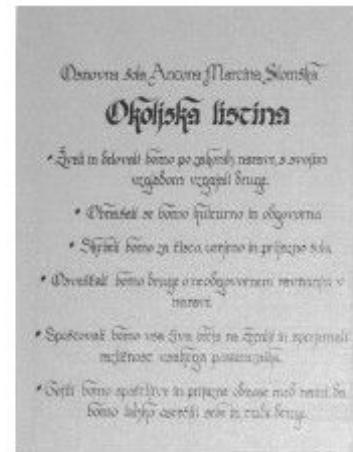
»Botri« so novi šoli nadeli ime zavetnika Antona Martina Slomška in tako razširili naše duhovno obzorje. Svečana otvoritev z mlajem je bila prijetno zmagošlavje in odmeven uvod v redno delo.

Otroci so bili srečni. Šolsko delo je kot začasni ravnatelj vpeljal izkušeni gospod Janez Sodja. Zanos nove učiteljske skupnosti je pozdravil s preprostim, a zahtevnim načelom: »IMEJTE OTROKE RADI!«

Šola je postala ponos kraja. Prihajali so nas gledat celo iz tujine, na primer ruska delegacija takoj po novem letu 2001. Zavedali smo se, da je pot do prepoznavnosti šole še dolga.

S 1. februarjem 2001 je nastopil ravnatelj, mag. Ljubomir Mohorič, ki je odtej vodil šolo devet let. Uspešno je skrbel, da smo aktivno sodelovali na javnih prireditvah kraja ter se udeleževali medšolskih delavnic in mnogih tekmovanj. Podpisali smo tako imenovano Okoljsko listino ob EKO dnevu in postali EKO šola, z grafiti smo opozorili na nevarnost onesnaževanja.

Na Vrhniku naše učence poznajo, saj na obletnicah in spominskih dnevih zavzeto nastopajo. Prav zaradi njihove zgledne pripravljenosti nas tudi radi povabijo. Svoj program znajo deklamirati na pamet – ne zato,

da bi se bahali, koliko znajo na izust, pač pa, da se ne pozabi vsebina, zaradi katere so posamezne pesmi nastale.

Kar se naučijo v mladosti, ostane v spominu in srcu za vedno. Iz take misli je bil tudi naš spored literarnega večera v vrhniški knjižnici aprila 2004. Sicer priporočeno stališče proti memoriranju lepih stihov je po našem mnenju vzgojna potuha. Domoljubje raste z zavedanjem o lepoti slovenskega jezika.

Tudi »igrani prizori« (na primer iz »Jurčka« Pavla Golie) niso zgolj nebogljeni diletantizem, ampak za vsakega sodelujočega učenca praktična izkušnja skupinske odgovornosti za nešteto malih podrobnosti, ki jih je potrebno popraviti, jim zbrano slediti in se jih zapomniti – skratka izkušnja, da za skupni cilj lahko vsak veselo prispeva. Za prireditev, na primer ob koncu šolskega leta , valeto (leto 2005) pa so bili prizori iz Linhartove »Županove Micke« prijetna in primerna kulturna sprostitev.

*Le kdor domače lepo posneti, tuje blago pa čedno podomačiti zna,
zasluži slavno ime domoljubnega učenika.*

A. M. Slomšek

V desetletni pregled našega obstoja spada tudi informacija, da smo se predstavili na Ponikvi leta 2005 s prizorom iz Slovenske legende A. Aškerca, v kateri nastopi sam Slomšek in prizna zasluge Primoža Trubarja. Odtlej tam vedo za Vrhniko s šolo imenovano po njihovem velikem rojaku.

Dejavni smo na različnih področjih. Naš pevski zbor se je udeleževal območnih revij šolskih pevskih zborov. Izdajali smo šolsko glasilo – najprej se je imenovalo Utripi, kasneje Glas izpod Hruševce. Vzniknili so različni krožki; med drugim tudi krožek za sodobni ples.

Bili smo na mnogih strokovnih izletih, organizirali smo šole v naravi in naravoslovne tabore. Naši učenci so se redno udeleževali Petkovškove slikarske kolonije. Kulturni dnevi so prazničen predah za naše učence, literarni natečaji pa spodbujajo tekmovalnega duha.

V prvih letih so nas obiskale znane osebnosti. Leta 2001 je vrhniški slikar Marjan Smrtnik pripravil razstavo svojih slik, Fotograf in pisatelj pa je predstavil svojo novo knjigo. Leta 2002 je pisatelj Zorko Simčič predaval o A. M. Slomšku. Navdušila je tudi gospa Mojca Horvat s svojo plesno skupino. Krožek Unicef sta počastila ambasadorka gospa Milena Zupančič in pesnik Tone Pavček.

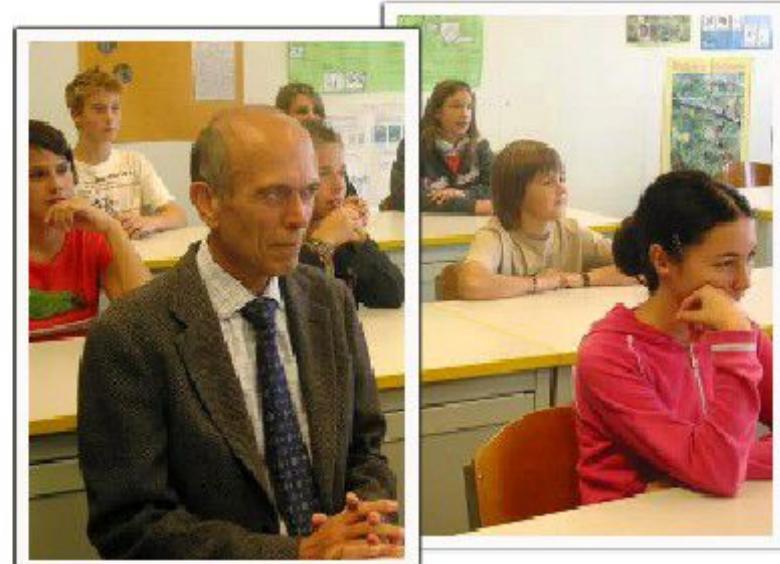
Posebno odmevna je bila zamisel takratnega ravnatelja, mag. Mohoriča, za šolski arboretum v okviru urejanja zunanjega videza šole. Postala je osnova za celo vrsto obiskov pomembnih osebnosti, da so lahko voščili šoli in sami zasadili drevo.

Od leta 2001 do leta 2006 so nas obiskali:

JANEZ DRNOVŠEK (predsednik Republike Slovenije), MILAN KUČAN (bivši predsednik države), ALOJZ URAN (ljubljanski metropolit), LOJZE PETERLE (evropski poslanec), ALOJZ MOČNIK (župan občine Borovnica), DRAGO STANOVNIK (župan občine Brezovica), JANEZ OVEN (župan občine Dobrova), DANIJEL FORTUNA (župan občine Horjul), CIRIL PODRŽAJ (župan Polhovega Gradca), BLANKA ZAKRAJŠEK (računovodstvo občine), ERIKA ČERVEK (vodja oddelka za družbene dejavnosti), JOŽE JURKOVIČ (župan občine Škofljica), VIKTOR RAZDRH (predstojnik Civilne zaščite na Vrhniki), VINKO TOMŠIČ (župan občine Vrhnika), VINKO PODBEVŠEK (župnik na Vrhniki), FRANC MESEC (občan in samostojni podjetnik), KOS ANTON (občan), MARIJA OGRIN (šolska zobozdravnica), MAKSIMILJAN MOHORIČ (državni

sekretar MK), ANDREJ KERMAVNAR (zavod za gozdove RS), JANEZ SODJA (ravnatelj OŠ Ivana Cankarja Vrhnika), RICHARD BEUERMANN (poslanec), PRIMIS VRHNIKA, ZAVAROVALNICA MARIBOR, OTO PREBIL (podjetnik), AVTOTRADE VRHNIKA, RUDI VELKAVRH (podjetnik), SKB BANKA d. d., MARJAN RIHAR (župan občine Vrhnika), FRANCE CUKJATI (predsednik državnega zbora) TIM SIMMONS (angleški veleposlanik v Sloveniji), in MARTIN STREL (maratonski plavalec).

Za mladino je bolje biti brez denarja kakor brez vladarja
A. M. Slomšek

V šolskem letu 2002/03 smo se prvič soočili s tako imenovano devetletko. Ta prehod je vseboval nov koncept izobraževalnega procesa. Takrat smo začeli s tako imenovanim nivojskim poukom in izbirnimi predmeti. Z drugo besedo, ta spremembra zahteva učiteljevo ustvarjalnost pri oblikovanju sleherne učne ure. Vsak učenec potrebuje posebno pozornost in morda tudi pomoč.

Na šoli smo se prvič lotili tudi projektnega dela; ledino smo orali s projektom Turizmu pomaga lastna glava, sledili pa so še drugi, povečini vezani na lokalno okolje.

Ob svetovnem dnevu mokrišč se je izkazalo, da je barjansko okolje za naše učence odlična priložnost, da poglobijo svoje raziskave in tako osvojijo za šolarje nadpovprečno raven znanja s tega področja. Učence spodbujamo, da se lotijo raziskovalnih nalog; v šolskem letu 2009/10 se je na regijskem srečanju v Cerknici predstavilo že pet uspešnih izdelkov.

Z vsakim šolskim letom je šola postajala bolj odprta. Lepe nove učilnice so bile ob večerih na voljo za jezikovne in računalniške tečaje ter za izvajanje srednješolskega programa za odrasle. Tudi za našo telovadnico je bilo vse več uporabnikov. Šola je tako zaživila v polni meri in postala resnično povezana z lokalno skupnostjo.

*Kdor pridno dela in lakomen nis lahko brez vsega bogastva in v
A. M. Slomšek*

II. SPOMINI NAŠIH UČENCEV SE UTRINJAJO ...

O novi osnovni šoli pred desetimi leti

Končno se je zgodilo! Po toliko letih dvoizmenskega pouka je tudi na naš kraj – Vrhniko – posijalo sonce. Doslej še ni bilo tako toplih sončnih žarkov, toliko smeha in veselja kot prvi šolski dan novega šolskega leta. Pred nami je v vsem razkošju stala dolgo pričakovana nova osnovna šola.

Videti je kot cvetoča rumena roža med zelenimi travniki. Okoli šole se bohotijo mlada drevesa, ki si šele iščejo svoj prostor pod soncem. Prečudovita je okolica z igrali in igriščem, še lepša pa je sama notranjost šole. Vsa je v pastelnih barvah, ki poživljajo učilnice, hodnike,

jedilnico. Delo in učenje sta v taki šoli še prijetnejša. Najlepši občutek je zjutraj, ko se zbudim in ugotovim, da grem rad v šolo, kajti do tam nimam daleč.

Učitelji se mi zdijo bolj sproščeni in potrpežljivi, saj so pogoji za delo ugodnejši kot prej. Imam tudi to prednost, da sodim v prvo generacijo, ki je prestopila prag nove šole. To se zgodi le redkim.

Upam, da bomo našo šolo znali čuvati in ceniti še naprej za mnoge generacije.

Aljaž Vidmar

Naša šola, kot jo vidijo četrtošolci danes – je še tako lepa, kot je bila?

Naša šola ima veliko prostorov, na primer telovadnico, veliko razredov, kabinete, jedilnico in knjižnico. Tudi učiteljice niso prestroge – to mi je najbolj všeč. Zunaj šole imam igrišče z igrali in parkirišče. Najboljši prostor je igrišče, ker lahko tam vsakič, ko sem v varstvu, igram nogomet. Šola mi je všeč tudi po zunanjosti. V našem razredu mi je všeč, ker imamo televizor. Naš razred je tudi večji od prejšnjega.

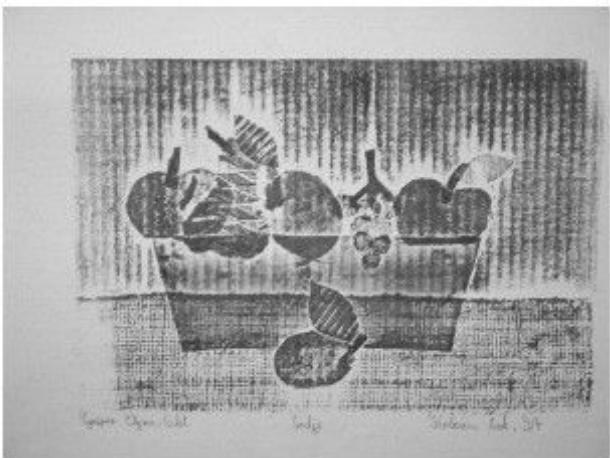
Jaka Fortuna

Naša šola je rumena in malo oranžna. Razredi od prvega do devetega razreda so zelo veliki in lepi. Učiteljice so prijazne in ravnateljica prav tako. Na tej šoli se zabavam in tudi učim. Zelo sem vesela, ker je šola stara toliko kot jaz. Najboljši prostor je računalnica. Zakaj? Ker so v njej računalniki in ker se lahko občasno tudi mi učimo z njimi.

Laura Lončarić

Tista dežela, v kateri je bil kdo rojen ali zrejen ali v kateri stalno prebiva, se imenuje rojstna ali domača dežela, domovina, očetnjava. V domovini dobi vsakteri prebivalec potrebni živež, nauk o potrebnih in koristnih znanosti ter marsikatere druge dobrote, ki mu pomagajo ohraniti življenje in zdravje in doseči svoj visoki večni namen. Zato je vsak prebivalec dolžen svoji domači deželi hvalo, ljubezen in pomoč. To hvaležnost, ljubezen in pomoč imenujemo domovinsko ljubezen. Domovinska ljubezen ali domoljubje je tedaj dolžnost vsakogar. Stvar, ki nam draga in ljuba bo, kakor naše svetlo oko, je naša slovenska domovina, naša beseda materna!

A. M. Slomšek

Naša šola je zelo lepa. Zunaj imamo tudi igrišči za nogomet in košarko ter peskovnik. Rada hodim v to šolo. Učiteljice so prijazne in se zelo trudijo. Šolo krasijo tudi naši likovni izdelki. Najbolj mi je všeč, ko prodajamo svoje izdelke.

Saša Smrtnik

Naša šola je zelo lepa. Vesel sem, ker imamo veliko telovadnico in nogometno igrišče. Imamo tudi dober razgled proti Planini in Sveti trojici.

Nikolaj Burjak

Na naši šoli je veliko tekmovanj. Všeč mi je, da so učenci dosegli že veliko zmag. Najbolj sem ponosen na judoiste, tekače in rokometašice. Zelo veliko je tudi šol v naravi. Mi bomo šli letos v Savudrijo. Na šoli imamo tudi zobozdravnico, kar pa mi ni preveč všeč.

Jure Sečnik

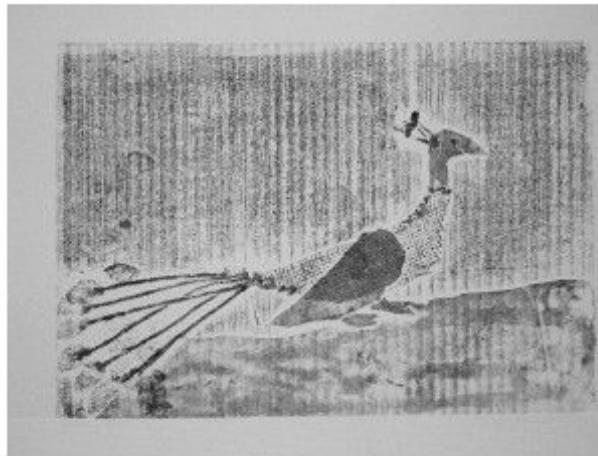
Naša šola je velika kot prekrasna slika ...

Navadna šola?

Naša šola ni navadna šola,
v njej se dogaja vse.
Od učenja pa do igre – in res
vse to kar precej zabavno je.

Naša šola je velika
kot prekrasna slika.
V njej velja zdaj hišni red,
ki upoštevati ga mora celi svet.

Sara Bradeško

Jurij Šteblaj

Storile, kakor te pamet učiv in ne oziraj se na druge ljudi.

A. M. Slomšek

Šola in pamet

Naša šola je velika
za tri vole in dva bika.
V našo šolo pamet gre,
ki od vročine že kar vre.
V naši šoli je pameti veliko,
da jo okopavamo kar z motiko.
Učiteljev imamo veliko
in vsak ima svojo motiko.
Naša šola praznuje deset let,
zato si zasluži darilo – sladoled.

Tilen Trček in Lovro Sedej

Gospa šola

V šoli se igramo
in se radi imamo.
Pišemo veselo,
takoj gremo na delo.
Razmišljamo in beremo,
marljivo se učimo,
veselo pojemo in
včasih malček ponagajamo.
Učiteljica urnik kaže,
matematika ne laže.
Ko zvonec zaigra,

takoj vemo: 'Sedaj bo malica.'
Počakajmo še malo,
pa se bo že doma igralo!

Ema Pečkaj

Šola ni šala

Šola ni mala,
šola ni šala.
Šola je velika
za velikega Nika.

Nik Rajh

Tvoja beseda naj bo vedno nova in mlada, da bo mikavna. Staro resnico omladi z novimi barvami ter ji novostran odkrij. Navadno in vsakdanje hitro preseda, kaj novega pa vse pozeli. Vedno besedo mladiti ni lahko, le bistra glava ve vsako reč tako postaviti, kakor bi ljudem nova bila. Ne ženi previsoko nobene reči! Ne pikaj in ne lizaj, povej pa vsakemu, kar mu gre, toda po meri in spodobno.

A. M. Slomšek

Prvi šolski dan

Ati, mami me pripeljeta na vhodna vrata,
s sabo pripeljeta še mlajšega brata.
Manjka mu še par pomladi,
da bi šolal se z nami.

V šoli sem dobila zajčka,
ki moja je igračka,
rumena rutka za na pot,
varuje nas vseh nezgod.

V šoli telovadimo, se učimo, igramo,
plešemo in lepo se imamo.

Popoldne imamo judo,
da nam ne bi bilo hudo.
Če pa hočeš se igrat z nami,
pridi z nami na tartami.

Agata Rožmanec

Razredni red je v tišino pripet

Naša šola je lepa šola,
ker v njej ni nobenega vola.
V njej vlada samo mir,
odveč nam je vsak prepri.

Telovadnico imamo veliko,
ki ima dobro obliko.
Ko pa zvonec zazvoni,
vsi sedemo za šolske klopi.

Učenci učimo se radi,
da se lenoba naše družbe ne privadi.
V šoli imamo zbornico,
zgoraj pa tudi zobar'co.

Razredni red je v tišino pripet.
Vsi ga upoštevamo,
pogovore med poukom pa odštevamo.

Anže Oblak in Bor Šturm

Knjižnica je srce vsake šole

Knjižnica

Knjižnica prostorna, lepa,
v njej se novo znanje spleta.
Čitalnica je zanimiva,
v njej se domača naloga skriva.

Knjižničarka nam pomaga,
da prava knjiga nam pripada.
V njej so knjige vse različne,
za znanje so vse odlične.

Za predmete, vse različne,
prava knjiga se poišče.
V knjižnici dobimo veliko besednega zaklada,
saj knjiga v življenju nam pomaga.

Neja Malavašič, Tina Podbregar, Sanja Vidović

V šolski mlaki smo zbudili življenje ...

Zamisel o izgradnji šolske mlake nam je šinila v glavo na začetku šolskega leta 2001/2002. Učiteljica Sonja Zalar Bizjak je skupaj z učenci biološkega krožka izoblikovala načrt mlake in delo se je začelo.

Prišli so delavci in za šolo izkopali luknjo, v katero smo kasneje natočili vodo. Ker so tla vodo hitro vpijala, smo jo morali skrbno dolivati. Ko smo pripravili teren, smo posadili različne rastline: rogoz, navadni trst, peruniko, pravi kolmez, pokončni ježek, ločje, močvirsko kačunko, kalužnico, beli in roza lokvanj, račjo zel, rogolist, vodni orešek ... Da bi bila mlnaka res prava mlnaka, smo naselili še nekatere živali, veliko pa jih je prišlo samih. V mlnaku smo prinesli mrest. V njej plava tudi nekaj ribic. Tu živijo še stenice, hrošči, kačji pastirji, ličinke mladih komarjev, polži, pijavke, nižji rakci ... Spomladi sta nas obiskali dve raci mlakarici, a sta zaradi psov in radovednih otrok kmalu odleteli.

V mlnaki smo zbudili življenje, tako da je zaživila v vsem svojem blišču.

Nina Tomšič

Turistični krožek sploh ni bil od muh!

Zavidljiv uspeh turističnega krožka

Sporočamo vam, da smo v šolskem letu 2001/02 sodelovali na tekmovanju Turistične zveze Slovenije. Tema letošnjega tekmovanja Turizmu pomaga lastna glava so bile vode. Pa boste rekli: »Nič lažjega.« A ni bilo ravno tako. Napisati smo morali raziskovalno nalogu, pripraviti dramski prizor, vse to pa podkrepiti še z razstavo. Tako je naše življenje teklo po naslednjem ritmu: razmisli, načrtuj, pojdi na teren, fotografiraj, zapiši, uredi, tipkaj, tiskaj, riši ... Potem pa: igraj, vadi, pripravi maketo, tekmuj ...

Naše izdelke so ocenjevali strogi kritiki, in sicer najprej na območnem tekmovanju v Velikih Laščah, potem pa še na Bledu. In

rezultati? Srebrno priznanje za celoten projekt, zlato priznanje za razstavo, nastop na RTV Slovenija, predstavitev turističnega krožka po vsej Sloveniji, veselje do ušes pa še čez ...

No, samo toliko, da boste verjeli, da nismo ravno od muh.

*Člani turističnega
krožka*

Moder rodoljub jezikoslovje pozorno spremlja, ne zanjuje starine, pa tudi novine v svojem jeziku ne zmetuje, temveč skrbno jagode pobira in jih spravlja ...

A. M. Slomšek

Teden dni pred tekmovanjem »Turizmu pomaga lastna glava« nas je učiteljica Evelin Škof vprašala, če bi igrale v igri, potrebeni za to tekmovanje. Tako smo začele z intenzivnimi pripravami. Razdelile smo si vloge naslednjih dreves: ginke, pančičeve, smreke, tise, metasekvoje in aravkarije. Pod vodstvom učiteljice Saše Kosten Zabret smo temeljito pripravile koreografijo. Učiteljica nam je tudi pripravila kostume.

V ponedeljek, 10. 3. 2003, smo na OŠ Trzin tekmovale z ostalimi šolami. Ko smo vstopile v avlo, smo hitro našle mizo, kjer smo pustile svoje stvari. Učiteljica Sonja Zalar Bizjak je s svojimi »varovanci« – Tanjo Malovrh, Mariom Glavačem in Nejcem Kupcem – uredila kotiček, ki je predstavljal našo solo. Razstavili in predstavili so svojo raziskovalno nalogu na temo »Bili so in ostajajo veliki ljudje«. Potem smo se z avtobusom odpeljali na ogled Trzina, kjer smo izvedeli kar nekaj zanimivih stvari. Po prihodu v šolo smo se jaz, Sandra Mustafić, Špela Juratovec, Kaja Žitko, Neža Jeločnik in Sandra

Lukić odpravile v kulturni dom še na zadnjo generalko, ki ni izpadla najbolje. Pozneje smo v garderobi še enkrat ponovile besedilo in odšle na oder. Lahko rečem, da smo bile fantastične, kar so vsi prisotni tudi pritrtili. Ko so se predstavile vse šole, so nas napotili v avlo, kjer smo dolgo časa čakali na rezultate. Dosegli smo drugo mesto.

Čez nekaj dni so nas povabili k nastopu na tradicionalnem občinskem zboru, ki ga prireja Turistično društvo Blagajana. Pred nastopom v piceriji Boter smo imele zopet generalko. Zaplesale smo pred vsemi vrhniškimi veljaki. Kasneje smo doobile zastonj pice.

Oba nastopa sta bila po svoje zanimiva. Nekaj pa je gotovo: doobile smo novo izkušnjo. Če bomo čez nekaj let znane igralke, bomo verjetno govorile: »V osnovni šoli smo igrale neka drevesa. Zanimivi začetki, kajne?« To je tudi razlog, zaradi katerega smo se odločile nastopati.

Helena Klisura

Tako malo je potrebno storiti za boljše življenje otrok!

Otroci in Unicef

Nekatere učenke naše šole smo v šolskem letu 2001/2002 aktivno delovale v okviru Unicefovega krožka. Na šoli smo zbirali denar, prodajali in kupovali smo sončke. Ves izkupiček smo namenili afghanistanskim otrokom. Dobili smo tudi zahvalo nepalskih otrok.

Predvsem v nerazvitih državah so otrokove pravice zelo pogosto kršene, Unicef pa je organizacija, ki se zavzema za boljši jutri otrok z vsega sveta. Skoraj v vseh državah so na pobudo Unicefa začeli podpisovati peticijo koalicije za otrokove pravice. Lahko se pohvalimo, da smo do sedaj imeli že tretji ponatis koalicije. Proslave v parlamentu smo se udeležile tudi unicefovke naše šole. O konvenciji so spregovorili tudi politik Borut Pahor, pesnik Tone

Pavček in glasbenik Andraž Hribar, v ritmu elektrobugija pa nam je zaplesal Denis. V kratki igri so nastopili otroci, ki so jim pravice še posebej prikrajšane. Predstava je na prisrčen način prikazovala odnose v družini.

Tako malo je potrebno storiti za boljše življenje otrok! Če še niste podpisali peticije, si vzemite trenutek in naredite nekaj dobrega za otroke sveta.

Tina Podbregar

Ni sræen, kdor veliko ima, ampak sræen je, kdor malo potrebuje.
A. M. Slomšek

Zdrav duh v športnem telesu ...

Regijsko prvenstvo v ritmični gimnastiki

V soboto, 12. aprila 2003, je bila naša gostiteljica regijskega prvenstva šolskih ekip v ritmični gimnastiki. Tekmovanja se je udeležilo sedemnajst ekip iz desetih osnovnih šol ljubljanske regije.

Tekmovalne ekipe so se začele v telovadnici zbirati že ob 8. uri. Tekmovalke so opravile še zadnji trening, potem pa so se uredile za nastop. Tribune so se začele polniti z gledalci, ki so prišli vzpodbjati tekmovalke. Tekmovanje se je začelo s pozdravnim govorom ravnatelja naše šole, gospoda Ljubomira Mohoriča, ki je toplo pozdravil gledalce in članice sodniške ekipe, tekmovalkam pa je zaželet veliko sreče pri nastopih.

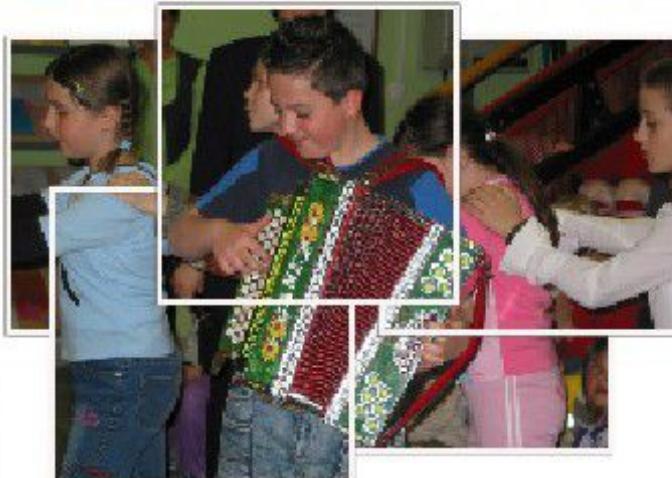
Po predstavitvi ekip se je začelo zares. Najprej je nastopilo deset ekip v kategoriji mlajših deklic.

V kategoriji cicibank je nastopila samo ekipa iz Logatca. Tudi našo šolo sta zastopali dve ekipi – ekipa mlajših in starejših deklic. Tekmovalke so se za nastop pripravljale pod vodstvom ga. Metke Grebenc in ga. Adriane Devanović.

Ritmična gimnastika je šport, v katerem tekmujejo samo dekleta. Pri ekipnih nastopih morajo biti v skupini najmanj štiri dekllice. Ritmična gimnastika povezuje gibanje telesa z glasbeno spremljavo. Tekmovalke so vaje izvajale z žogo, kolebnicami, kiji, trakovi in obroči, pri čemer so v povezavi z glasbo prišli do izraza njihovi gibi in usklajenost z orodjem. Po končanem tekmovanju so razglasili zmagovalke, podelili medalje in priznanja tekmovalkam ter jim zaželeti uspešen nastop na državnem prvenstvu.

Tekmovalke naše šole so se z uspešnim nastopom uvrstile na državno prvenstvo, zato smo vabjeni, da si ogledamo njihov nastop in navijamo za naše telovadke.

Tamara Jeršinovič

Nahrbtnik na ramo in ... gremo!

Ekskurzija v Posočje

28. septembra 2005 smo se odpravili na ekskurzijo v Posočje. Peljali smo se skozi Logatec, Idrijo v Cerkno. Naša prva postaja je bil ogled bolnišnice Franja. Bolnišnica se nahaja v ozki težko prehodni grapi. V njej so partizani med drugo svetovno vojno zdravili svoje ranjence.

Po ogledu bolnišnice smo se skozi Tolmin pripeljali v Kobarid, kjer smo si ogledali vojni muzej. V njem se nahaja čudovita zbirka orožja in ostalih zanimivih predmetov, ki so jih uporabljali vojaki na soški fronti v prvi svetovni vojni.

Nato smo pot nadaljevali proti Bovcu. Ustavili smo se v vasi Log pod Mangartom. Tu smo si ogledali posledice ogromnega plazu, ki je pred nekaj leti zasul velik del vasi. Ogledali smo si tudi poškodbe na stavbah, ki so posledica dveh potresov v zadnjih nekaj letih.

Zatem nas je pot vodila v dolino Trente. Ustavili smo se in si ogledali izvir reke Soče, ki slovi kot ena najlepših slovenskih rek.

Z avtobusom smo se povzpeli do najvišjega slovenskega gorskega prelaza, ki leži na nadmorski višini 1600 m, in se spustili v Kranjsko Goro. Preko Gorenjske smo se potem vrnili v Ljubljano in proti večeru prispeли na Vrhniko.

Anja Kopač

Ekskurzija v panonski svet in v Posočje

Ko smo v 8. razredu spoznavali panonski svet, smo se ustavili tudi pri reki Muri, kjer smo si ogledali mrtve rokave. Že takoj na začetku smo videli, da na reki Muri plava mala vodna leča. Ta rastlina je indikator, da je voda onesnažena. Z papirnim indikatorjem smo odčitali pH vode, ki ni bil nevtralen.

V 9. razredu smo jeseni na ekskurziji merili pH reke Soče, in sicer na različnih mestih: na izviru v Trenti, v Kobaridu in v Bovcu. Na vseh mestih je bil pH 7,5 kar pomeni, da je voda čista.

Prišla sem do zaključkov, da je reka Mura bolj onesnažena od reke Soče. Vzrok za to so tovarne, kmetijska dejavnost in razvoj turizma (predvsem toplic), ki je v panonskem svetu zelo razširjen. Reka Soča ni onesnažena, ker jo varuje prostor, po katerem teče. Soča teče po dolinah, ki so zaščitene in čiste, ni ne tovarni ne gostega prometa, teče tudi skozi Triglavski narodni park. Seveda se v primorskem svetu pH Soče spremeni.

Jana Samotorčan

Naj slovenski jezik je božji dar, nam Slovencem izročen, ne zato, da bi ga zanemarjali ali po nemarnem celo izgubili in sebe s svojim narodom ponemčili, Italijani ali Madžari postali.

A. M. Slomšek

Ekskurzija v Rim

Štiridnevna aprilska ekskurzija za devetošolce je potekala od Vatikana, kjer je učence najbolj navdušila bazilika Sv. Petra. Kako so pokopavali naše prednike, smo si ogledali v katakombah. Pri ogledu Pompejev smo poleg ogleda lepe okolice preverjali svoje znanje angleščine. Ob pogledu na vulkansko okolico Vezuva in vzponu nanj, nas je prav lepo zmrazilo, pa ne samo zaradi nižjih temperatur. Plaža v bližini hotela je bila vulkanskega izvora, v njej pa smo našli veliko lupin in hišic mehkužcev ter uživali pri pogrezanju v črno mivko ter ob pljuskanju valov. Sredozemska vegetacija nam je omogočila zaznavanje prijetnih vonjav. Željo po vnitvi domov smo najprej začutili v Neaplju, kjer smo se srečali z nevarnim prometom in kriminalom, ter se zavedali vrednot, ki jih imamo v Sloveniji.

Učiteljici Karmen Slana in Tanja Vojska

Šola v naravi v Seči pri Portorožu

Bivanje v šoli v naravi v domu Burja mi je bilo zelo všeč. Čeprav so bili mnogi učitelji zelo strogi in so od nas veliko zahtevali, je bilo zabavno.

Tam smo počeli vse mogoče: streljali smo z lokom, kolesarili, se vozili s kanuji in z ladjo, plesali in postavljalni šotore. Preučevali smo rastline, kamnine in vremenske pojave. Imeli smo tudi nekaj prostega časa, med katerim smo se zabavali in kratkočasili na igrišču. Tudi zvečer smo bili zaposleni tako kot ves dan, le da smo imeli takrat fitnes, družabni večer ali ples namesto reševanja delovnih listov.

Meni osebno je bila najbolj všeč sreda, saj smo se dopoldne vozili s kanuji in kolesarili, popoldne pa smo se peljali z ladjo od

Bernardina do Kopra. Posebno je bilo tudi četrtkovo dopoldne, saj smo imeli na urniku lokostrelstvo. Počeli pa smo še veliko zanimivih stvari.

Ta šola v naravi je bila zame najboljša doslej, kajti bilo je nepozabno.

Tina Slabe

Po Prešernovih stopinjah - komentarji učencev

France Prešeren je največji slovenski pesnik. Vsak Slovenec to prav dobro ve. Prav je, da mu zato vsak slovenski šolar posveti delček svojega časa in se napoti v Ljubljano, Kranj in Vrbo, kjer so shranjeni Prešernovi osebni predmeti oz. postavljeni spomeniki, njemu v čast. Devetošolci smo se v te kraje odpravili aprila 2006.

Aleš Suhadolnik

Prešernov trg v Ljubljani

Pred frančiškansko cerkvijo stoji Prešernov spomenik, ki ga je izdelal Ivan Zajc. Izvedeli smo, da je ta spomenik pred slabimi stotimi leti močno vznemirjal katoliške glave; tega je bila kriva polgola muza.

Blaž Tomažin

Ljubljanska vrata

Druga glava na Ljubljanskih vratih, gledano od zgoraj navzdol, predstavlja Prešernovega pranečaka po materini strani in prvega slovenskega nadškofa Antona Vovka.

Petra Krvina

Rožna ulica 5

V tej hiši je Prešeren stanoval v letih od 1829 do 1835. Danes nas na to obdobje spominja spominska tabla pred vhodom, na kateri piše: *V tej hiši je Prešern (ne, ni tipkarska napaka) živel in zložil velike pesnitve: gazele, Sonete nesreče in Sonetni venec.*

Jure Lesica

Prešernova hiša v Kranju

V njej je Prešeren zadnja tri leta stanoval s svojo sestro Katro in s sinom prijatelja Andreja Smoleta. Danes so ti prostori preurejeni v muzej. V vitrini je na ogled tudi kar nekaj osebnih pisem, besedil v rokopisu in original edine pesniške zbirke *Poezije*.

Kristijan Radiković

Prešernova hiša v Vrbi

Ta hiša je danes muzej. Pobudo zanj je dal Fran Saleški Finžgar. Hiša je tipično goorenjska. Na sliki lahko vidimo še originalno Prešernovo zibelko.

Matej Rozman

Cerkev sv. Marka v Vrbi

Na vzpetini stoji cerkev sv. Marka, kjer so kljub večkratnim pozidavam še vedno ohranjene sledi prvotne romanske zasnove.

Anže Rode

*Kolikor moreš, pomagaj svojemu kraju,
v katerem si doma, da bo lepše
prebivališče prave sreče in
zadovoljnosti. Ne sramuj se svojega
ljudstva, ki je tvojega naroda, in ne
pozabi svojega jezika, ki ga je tebe
naučila ljuba mati.*

A. M. Slomšek

Besede takšne in drugačne

Ob svetovnem dnevu knjige v šolskem letu 2005/2006

Cel mesec april je v znamenju knjige, saj v tem času praznujemo svetovni dan knjige (23. april), druga polovica marca pa je posvečena poeziji (21. marec). Na šoli smo mesec knjig počastili tako, da smo vse učence povabili k sodelovanju na literarnem natečaju. NATEČAJ JE POTEKAL NA DVEH STOPNJAH: učenci razredne stopnje so pisali pravljice, učenci predmetne stopnje pa pesmi. Mesec je 8. maja zaokrožil obisk dveh mladinskih ustvarjalcev: Andreja Rozmana Roze in Slavka Pregla.

Ob tej priložnosti je nastalo kar nekaj pesmi in ilustracij. Objavljamo le nekaj besedil za pokušino.

Intervju z Andrejem Rozmanom

V ponedeljek, 8. 5. 2006, je našo šolo obiskal Andrej Rozman – Roza. Ob 9. uri se je v telovadnici začela prireditev, na kateri so mu učenci nižjih razredov postavljali vprašanja. Zatem smo mu nekaj vprašanj zastavili tudi šolski novinarji.

Ukvarjate se s pesništvom. Katera od vaših pesniških zbirk vam je najbolj všeč in zakaj? Mali rimski cirkus za otroke in Tih bod dedi za odrasle.

Kaj vas je navdušilo za pesništvo?

Igranje z besedami mi je že od nekdaj všeč. Že v drugem razredu sem pisal pesmice.

Med drugim pišete tudi gledališka dela? Katero od vaših del vam je najbolj pri srcu in zakaj?

Obuti maček, saj sem princeski dal več besede.
Treba je bilo veliko spremeniti.

Kaj vas je pritegnilo k ustvarjanju takih del?
Ko sem bil še študent, smo s prijatelji ustanovili ulično gledališče. Ko sem s tem prenehal, sem začel pisati predstave. Viktor Pavfr pa me je povabil k delu.

Kaj imate raje – pesnjenje ali pisanje dramskih del?

Rajši delam dramska dela, ker iz besedila nastane predstava.

Kaj vam je ljubše – igranje ali literarno ustvarjanje?
Rajši pišem kot igram

Nastopali ste tudi v reklamah za slovensko loterijo. Kako je prišlo do tega?
Čisto slučajno. Rabili so igralce in smo se zmenili.

Kakšen vtis ste dobili o naši šoli?
V redu. Bilo je prijetno in sproščeno. Imate veliko telovadnico in malo otrok Učenci so imeli veliko finih vprašanj in niso se ponavljali. Žal mi je edino, da nisem mogel na vsa odgovoriti.

Mateja Dremelj in Matic Jan

Pregl v šoli

Pregl je v šolo prišel,
ker je predsednik *Bralne značke* postal.
Na naši šoli je bil
in nam o svojih knjigah govoril.
Njegovo igr'co so zaigral',
on pa se je smejal.

Blaž Kovač, Nika Kovač, Urban Celarc

Pri druženju z ljudmi si širimo obzorje

Novinarka na obisku

V torek, 28. 2. 2006, nas je v okviru izbirnega predmeta šolsko novinarstvo obiskala novinarka Petra Žigon. Ker smo tudi sami nadobudni novinarji, smo ta obisk še bolj nestрпno čakali. Na sam pogovor smo se že vnaprej pripravili, zato je stekel gladko. Z novinarko smo se pogovarjali o njenih začetkih, izkušnjah, težavah in delu samega novinarja.

O novinarskem delu smo imeli sprva drugačno predstavo, a smo kmalu ugotovili, da ni tako enostavno. Kdor opravlja ta poklic, mora biti komunikativen, znati mora veliko tujih jezikov, biti mora iznajdljiv, samozavesten, vztrajen in razgledan. Prav tako je to poklic, ki zahteva skoraj štiriindvajseturno pripravljenost, zato je velikokrat zelo naporen. Vendar je delo velikokrat zelo zanimivo in pestro, tako da se težko najdejo trenutki, ko bi ti bilo dolgčas. Novinarka nam je razložila, da mora biti pri

svojem včasih prav malo predrzna, če hoče izvedeti podatke, ki bi bralce pritegnili. Priznava tudi, da vsak članek, ki ga napiše, zahteva veliko priprav.

Za večino izmed nas je bilo to prvo bližnje srečanje s tako kakovostno novinarko, kot je Petra Žigon. Razlagala nam je tako o slabih kot o dobrih straneh novinarstva, tako da je naše splošno mnenje o njenem obisku zelo pozitivno. Razširila nam je obzorja novinarstva, ki so zelo pomembna, in nas seznanila tudi s področji, ki so nam manj poznana. Mislimo, da je bila z obiskom zadovoljna tudi sama, saj smo jo kljub temu da smo imeli pripravljenih kopico vprašanj, pustili, da je povedala svoje.

Dala nam je nov zagon za delo, pisanje in izdelavo našega časopisa. Stremimo v prihodnost in se sprašujemo, ali bo tudi komu od nas kdaj uspelo priti tako daleč kot novinarki Petri.

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

Japonci na naši šoli

16. 11. 2005 so na našo šolo v spremstvu študentov japonologije obiskali japonski študentje na izmenjavi. Po predstavitvi življenja in običajev na Japonskem učencem 7. in 8. razreda smo jim zastavili nekaj vprašanj.

Zakaj ste obiskali Slovenijo?

V Slovenijo smo prišli na izmenjavo študentov in na prakso sociologije.

Koliko časa ste že v Sloveniji?

Tu smo že en teden (pogovor je tekel 16. 11. 2005, op. p.), ostali pa bomo do 2. decembra.

Kakšno je življenje na Japonskem?

Življenje se razlikuje. Spimo na tleh, jemo riž skoraj vsak dan in živimo precej hitro življenje, kar pri Slovencih ni navada.

Ali ste poskusili že kakšno tipično slovensko jed?

Da, pršut.

Kakšen se vam zdi?

Dober je, vendar je slovenski okus ostrejši in močnejši.

Ali znate povedati kaj po slovensko?

Znamo vprašati: »Kako se to reče po slovensko?«, znamo voščiti »lahko noč« in »dober tek« in še kaj bi se našlo.

Kaj pa delate v Sloveniji v prostem času?

Prostega časa skoraj nimamo, če ga pa imamo, gremo najraje na kavo.

Eva Semič

Sodelovanje v projektu Sadeži družbe

Na začetku leta 2006 je predsednik Slovenije dr. Janez Drnovšek pozval vse državljanе, naj pomagajo ljudem, ki zaradi državljanske vojne trpijo v Darfurju. V to akcijo so se vključili tudi naši učenci, in sicer so v ta namen darovali igrače.

Svetovalna delavka na šoli Nives Škrlj je ob tej priložnosti dejala: "Mislim, da

je naše življenje lepo, bogato, zanimivo in smiselno, če ga živimo kot sestavljanco in ga oblikujemo skupaj. V tej sestavljanki smo najmlajši, mlađi in seveda starejši in najstarejši. Prav slednji so tisti, na katere ne želimo pozabiti, jih potrebujemo in so pomembni v našem življenju. Zato jih obiskujemo v Domu starejših občanov, se jim predstavimo s petjem, igro, se z njimi pogovarjamo in spočnavamo. Lansko šolsko leto smo razširili sodelovanje s prostovoljnim delom devetošolcev. Kar trinajst učencev in učenk naše šole je v dogovoru s socialno delavko Doma starejših občanov obiskovalo starejše ljudi, ki so si želeli druženja z mladimi. Letos nadaljujemo sodelovanje pod okriljem projekta Sadeži družbe. Vaš obisk, gospod predsednik, bo za nas spodbuda in potrditev, da je to pomembno in dobro."

učence je treba seznaniti z vsemi potrebnimi rečmi, ki jih čakajo v prihodnjem javnem življenju, da bo šola otrokom modra priprava za javno življenje.

A. M. Slomšek

Poizkusimo izboljšati življenje revnih (razmišljanje)

Ponekod je življenje na svetu še vedno težko. Poizkusimo ga izboljšati. Ko se začnemo spraševati, kako naj to storimo, se v hipu znajdem v labirintu pomislekov, dvoma, tudi strahu.

Nekaj smo že storili. Revnim podarjamo igrače in zanje zbiramo denar. Vendar to ni dovolj. Kljub pomoči ljudje še vedno množično umirajo – zaradi bolezni, pomanjkanja hrane in podobno.

Revščina je bila prisotna že v preteklosti. Kako to, da ta problem ostaja vse do danes?

Saj vem, da se mnogi trudijo in pomagajo po svojih najboljših močeh. Tudi Slovenija v celoti naredi veliko. Včasih pa se mi vseeno zdi, da ljudje na revne kar pozabijo ali pa jim je premalo mar zanje. Predstavljaljajte si: če bi vsak državljan Slovenije daroval

en sam samcat tolar za revne, potem bi se zbralo kar nekaj denarja. Tudi oni so ljudje tako kot mi! Enakovredni smo si! Ne zatiskajmo si oči in ne potiskajmo revnih v kot kot stare ničvredne smetišnice! Pravico imajo do boljšega življenja, pravico do takega življenja, kot ga živimo mi! Torej, pomagajmo jim!

Lea Grom

Po boljših ludeh skrbimo za boljše čase.

A. M. Slomšek

III. UTRIP SLOMŠKOVE ŠOLE DANES

Slomškovo šolo vodi zavest o sožitju človeka z okoljem

Že v šolskem letu 2001/02 se je naša šola pridružila družini tako imenovanih EKO šol. Tega dne je bil na šoli organiziran dan odprtih vrat. Dogajalo se je marsikaj: učenec Nejc Čiča je takrat v imenu vseh učencev šole podpisal t. i. Okoljsko listino, v telovadnici so se vrstili nastopi vseh vrst, v neposredni bližini šole so potekale likovne delavnice. Povabljeni gostje so tega dne v šolski arboretum zasadili večino dreves. Skrb za okolje je postala temeljna smernica za bivanje in delovanje vseh: učiteljev in učencev.

Leta 2007 je šola prejela tudi priznanje za vzorno urejeno šolsko okolico.

Vsako leto sodelujejo učenci na različnih delavnicah z ekološko vsebino in se tako učijo, kako lahko z majhnim trudom naredijo velike stvari. Ponosni so na drevesa v arboretumu šolskega parka. Tako z nami v neposredni bližini sobivajo okrasna jablana, puhasta breza, perzijska bukev, atlaška cedra, japonski cercidifil, orjaška sekvoja, kanadska čuga, ambrovec, okrasna češnja, navadni tulipanovec, andska smreka, črni bor, omorika, rumenocvetna magnolija, dvokrpi ginko, metasekvoja, velecvetna magnolija, veliki jesen, stebrasta smreka, japonski bor, himalajski bor, srebrna smreka, vednozelena cipresa, močvirška cipresa, rdeči javor, navadna jelka, glog, javor jesenovec, japonska kriptomerija, tisa, navadni macesen in judeževec.

Ponosni smo na to, da smo ekošolarji!

Pred desetimi leti so šolo zgradili
in mi smo vanjo
ponosno stopili.

Letos šola praznuje deset let
in mi moramo zanjo lepo skrbeti!
Ekošolarji smo mi,
Saj nas za naravo skrbi.
Počistimo zato vse smeti,
pokažimo, da smo ekološko osveščeni!

Naša šola je najlepša,
lepše šole nikjer ni.
Zmeraj lepa je in čista,
se kot diamant blešči.

Ko pa pride ekoteden,
pomagamo učenci vsi,
da čista bo in lepa vseh 365
dni.

Arjeta Kadriaj

Sara Podlipc, Saša Nagode, Tjaša Gabrovšek

V šolskem letu 2009/10 smo na šoli skrbi za okolje in zdravemu načinu življenja vsi učenci od 1. do 9. razreda posvetili cel teden; in sicer od 19. do 23. aprila 2010. Projekt, ki smo ga imenovali ekoteden, je bil organiziran po pravilih fleksibilnega predmetnika in medpredmetne povezave, ki v ospredje postavljata »šolo za življenje«. Poglavitne teme, kot so varčevanje z energijo, ohranjanje planeta, ločevanje odpadkov, ekokmetija so se razširjale in osmišljale glede na predmet, kjer so bile obravnavane.

Ekodelavnice pri naših najmlajših

Skozi celo šolsko leto vpletamo ekološke vsebine v pouk, prav posebej pa smo ekotemam namenili teden, v katerem je bilo dogajanje še bolj pestro. Z našimi najmlajšimi šolarji smo izdelovali didaktične igrače z odpadnega materiala, za dekoracijo prostora smo naredili drevo iz škatel, plastičnih lončkov in pokrovčkov. Največ časa smo namenili zdravi prehrani, pa tudi na razvijanje pozitivnih medsebojnih odnosov nismo pozabili.

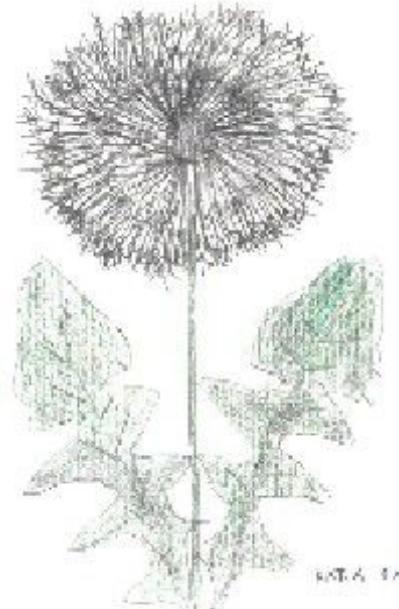
Učiteljica Jelena Mivšek

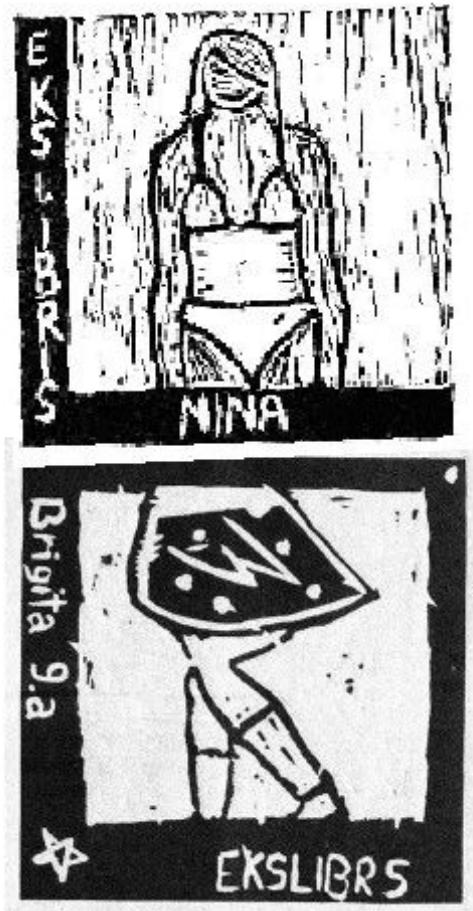
Radi imamo Ljubljansko barje

Strokovni delavci šole se trudimo biti inovativni

V šolskem letu 2007/08 se je naša šola prijavila v inovacijski projekt, ki ga je pod naslovom Poti do kreativnih in učinkovitih učnih okolij, vodil Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Šola je znotraj tega projekta prijavila raziskovalno temo Možnosti vključevanja naravoslovnih in družboslovnih vidikov Ljubljanskega barja v učne načrte z delovnim naslovom Izboljšajmo poznavanje in odnos do Ljubljanskega barja. Projekt je bil vključen v segment aktivnosti razglašanja Barja za krajinski park, zato ga je podprlo tudi Ministrstvo za okolje in prostor. V projekt so bili vključeni praktično vsi razredi, še posebej pa učenci tretje triade.

Učiteljici Karmen Slana in Vanja Kavčnik Kolar

Se bojite kač in orjaških plazilcev? Ne?

Razstava, kot je na šoli še ni bilo

V maju 2008 so v šolski telovadnici štiri dni prebivali in bili postavljeni na ogled veliki plazilci, orjaške kače in kuščarji, ptičji pajki, anakonde in škorpijoni. Razstava eksotičnih živali je bila dobro obiskana. Učenci so bili zadovoljni, saj so razstavo ocenili kot zelo zanimivo in poučno. Malce jih je bilo na začetku sicer strah, a so ga hitro premagali. Obiskovalci so lahko dobili veliko novih informacij o teh živalih. Na razstavi je bila tudi animacija, katere namen je bil zmanjšati strah ljudi pred kačami in plazilci naplohom.

mag. Ljubomir Mohorič

Bodimo modri pri presojanju dogodkov tega časa in varujmo se pred vsako prenagljenostjo v besedi in dejanju.

A. M. Slomšek

Medgeneracijsko sodelovanje je pri nas tisto pravo!

Predstavitev glasbil mlajšim učencem

V petek, 6. 2. 2004, smo imeli učenci, ki obiskujemo Glasbeno šolo Vrhnika, predstavitev glasbil za učence naše šole.

Najprej so si jih prišli ogledat najmlajši učenci, nato pa še učenci ostalih razredov. Predstavitev je vodil g. Dejan Mesec. Nastopili so učenci, ki igrajo violino, kitaro, violončelo, blok flavto, prečno flavto, klarinet,

bariton, klavir, saksofon, trobento in harmoniko. Gospod Mesec je vse inštrumente natančno predstavil in ob tem povedal marsikaj smešnega. Pri predstavitvi violončela se je ulegel celo na tla, ko je spraševal, kako se igra, in se kar nekajkrat spotaknil ob križ (to je podstavek, v katerega zapičiš špico violončela). Govoril je tudi po angleško, vendar je učiteljica rekla, da bi pri pouku za to dobil nezadostno oceno. Pri predstavitvi klavirja pa je rekел, da bi imel ob dotiku električnega klavirja tako pričesko (špičke), kot jo je imel fant, ki je predstavljal harmoniko. Meni je bilo ves čas zanimivo in kar dobro smo se nasmejali. Poslušalci so bili posebej navdušeni, ko je pihalni kvartet zaigral Avsenikovo Golico.

Ta predstavitev inštrumentov je bila res zelo zanimiva. Upam, da smo bili tako uspešni, da smo navdušili koga izmed učencev za vpis v Glasbeno šolo Vrhnika.

Tjaša Tomažin

Delovanje pevskega zobra

Zborovsko petje je ustvarjalno-poustvarjalna umetniška dejavnost, ki posreduje posebne glasbene vrednote v šolskem in zunajšolskem prostoru, pevcem pa razvija višjo raven estetske občutljivosti in odgovornosti do kulture okolja.

Na šoli je zborovsko petje močno prisotno. Že v prvem letu delovanja naše osnovne šole, smo na pobudo učitelja GŠ Vrhnika Dejana Mesca in pianistke Marte Kržič v studiu Helidon v Ljubljani posneli pesmi za glasbene pravljice Janeza Bitenca. S snemanjem smo nadaljevali tudi v šolskem letu 2002/03 in 2003/04, tako da je nastalo pet zgoščenk z glasbenimi pravljicami.

Prav tako smo bili ponosni po prvem nastopu otroškega zobra naše šole na območni reviji pevskih zborov 2001 v Borovnici, ko smo izvedeli, da je naš otroški zbor Četrtinka izbran na regijsko revijo v Loški Potok. Enako zavzeto smo prepevali naprej in bili s strani strokovnih svetovalk za zborovsko petje izbrani na koncerte najboljših otroških zborov osrednje slovenske regije. Leta 2005 pa je potekalo prvo regijsko tekmovanje v Logatcu, kjer smo prejeli bronasto priznanje.

Na šoli deluje več pevskih zborov, v katere so vključeni pevci od prvega do devetega razreda. Zbor prvošolcev vodi Alenka Košak Mencin, drugošolce Lidija Lenarčič, zbara Četrtiny in Note pa Helena Grbac. Biti član pevskega zbara ni tako enostavno. Preden dosežeš skupni cilj – to je uspešen nastop pred občinstvom – je potrebnih veliko vaj, truda in vztrajnosti.

Vsako leto pripravimo nekaj odmevnih nastopov v okviru šole. Skoraj ne mine prireditev, da ne sodelujejo pevci naše šole. Zelo radi se odzovemo tudi vabilu na nastope izven šole.

Seveda pa brez spremljave zbori težko pojejo, zato naj se na tem mestu iskreno zahvalim gospodu Aleksandru Mullerju, Kristini

Smrke in Jaku Jerina, ki so s klavirskimi spremljavami pripomogli k doživetemu petju in uspešnim nastopom. Hvala tudi vodstvu šole in kolektivu ki podpira zborovsko petje. Trudili se bomo tudi v prihodnje, da bo petje nepogrešljiv del kulturnega življenja na šoli.

Zborovodkinja Helena Grbac

Kaj pomaga še toliko: edna lupina, ako jedro ni dobro.
A. M. Slomšek

V slogi z vami, starši, je lažje!

Tretješolci se učijo o poklicih

V tretjem razredu smo ob temi POKLICI povabili k sodelovanju starše. Povabilu se je odzvala ga. Irenka Štefančič – babica učenca v 3. a razredu. Ga. Irenka je voznica avtobusa v Ljubljani. Učenci 3. a in 3. b so jo z zanimanjem poslušali in ji postavljali veliko vprašanj. Veseli so bili darila; ga. Irenka je učencem podarila kartonsko sestavljenko avtobusa.

Učenci so nato pisali vtise o obisku voznice. Nekaj učenčevih sestavkov in fotografij, ki so nastale ob obisku, smo poslali tudi ga. Irenki. Naše srečanje bodo objavili tudi v njihovem časopisu in na GEM – digitalnih displejih v avtobusih.

Za pokušino vam ponujamo nekaj utrinkov, ki so jih zapisali tretješolci:

Danes je prišla na šolo moja babi Irenka. V razredu je bilo veliko otrok. Babi ni prišla v

navadni obleki. Imela je uniformo. Sošolci so veliko spraševali. Moja babi je na vsa vprašanja odgovorila. Potem je odšla. Še dobro, da ni pozabila na bonbone in avtobuse.

Thomas Kreft

Nam se je predstavila Irenka, voznica avtobusa. Prišla je z namenom, da nam predstavi poklic avtobusni šofer. V šolo je prišla z uniformo. Povedala je veliko zgodb in dogodkov. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sestavljeni avtobus.

Jure Sečnik

Dobili smo obisk avtobusarke Irene. Ona je od mojega sošolca Thomasa babica. Prišla je v uniformi. Ali veste, da ima izpit za motor in kamion?

Žan Lukancič

Danes sem spoznal, da avtobusa ni tako lahko voziti. Ona je vesela, da ima dober poklic.

Luka Hosta

Všeč mi je bilo, ker je imela uniformo. Njihove uniforme prepoznamo po tem, da nosijo belo srajco in še kravato. Všeč mi je bilo tudi to, če si voznik avtobusa, greš v druge države zastonj.

Jan Mesec

Jaz bi bila tudi voznica avtobusa, ker rada potujem.

Saša Smrtnik

Ne siliti, ampak le svetovati v poklic, je staršem prava pravica

A. M. Slomšek

Danes je k nam prišla voznica avtobusa. Ime ji je Irenka. Zelo rada vozi avtobus. Vozi tudi ponoči. Imela je že majhno nezgodo. V enem dnevu prevozi 120 km. Nekateri otroci so v avtobusu zelo glasni. To Irenko moti.

Neža Grom

Danes nas je obiskala voznica avtobusa. Ime ji je Irenka. Poklic ji je zelo všeč. Rada se vozi z avtobusom. Vozi tudi ponoči. Njenemu prijatelju so že vdrli v avtobus. V avtobus so vrgli tudi kepo s kannom. Šipa na avtobusu se je razbila.

Anja Glušič

Učiteljici Sonja Sečnik in Darja Čiča

Petošolci osvojili prvo nagrado na tradicionalnem literarno-likovnem natečaju podjetja Slopack

Učenci 5. b so v šolskem letu 2009/10 sodelovali na natečaju podjetja Slopack z naslovom S pesmijo do ločenega zbiranja odpadkov. Pesem, ki sta jo napisali Vesna Saje in Veronika Cvelbar, so tudi likovno opremili.

Na naše povabilo k sodelovanju se je takoj odzvala gospa Eda Šteblaj, mama učenca

Jurija. Tako je pesem dobila še svojo likovno podobo. Petošolci so postali državni zmagovalci v kategoriji 2. triade (na razpisu je sodelovalo več kot 200 šol oz. 15 tisoč učencev).

Omenjena pesem je dobila tudi svoj glasbeni izraz; uglasbil jo je Jaka Jerina, nekdanji učenec šole in študent Akademije za glasbo v Ljubljani.

Beseda je naših misli obraz; ima torej svetla, umerna in razumljiva biti. Kdor zmešano misli, tudi nerazumljivo, zmedeno govoriti, torej poprej modro pomisli, kakor pregovoriš. Temna bo tvoja beseda, če jo prekratko ali presekano poveš. Mračna bo tvoja beseda, če sam ne razumeš, kar drugim poveš, pa tudi če se prave pisave ne privadiš in nimaš jezika v svoji oblasti. Tudi ošabnost v besedi razumljivost kali, če se previsoko vzdiguje ali pa v samih podobah in lepotijah košati ...

A. M. Slomšek

Pesem za lepši jutri

Na vsakem koncu kje стоји,
poseben otok za smeti.

A tja ne paše vse, kar na svetu je.
Le embalaža, steklo in papir,
vse ostalo povzroča hud nemir.

Zato ločujmo mi skrbno,
da narava še čistejša bo,
ker povsod leži mnogo še smeti,
pobirajmo jih vsi.

Vsako leto mi Slovenci
skupaj ločujemo smeti,
zato naš svet se še vrti.
Papir zbirajmo zdaj vsi,
naj gozd naš še živi.

Preden odvrže tetrapak,
stisne naj ga čisto vsak.

Preden steklo v zabojnik odleti,
operi ga, da ne smrdi.

Majhni in veliki,
tudi naš pes Piki, mislimo enako:
NAJ NAŠ SVET ŠE ŽIVI,
ZATO UGAŠAJMO LUČI!

Petošolci prosimo vas vse,
ki zdaj tole berete,
spoštujte res napotke vse,
ker tako najbolje je.

Vesna Saje in Veronika Cvelbar

*Čim večja je naša svoboda, tem večja je naša
odgovornost pred svetom.*

A. M. Slomšek

Ko se petošolci družijo z ostalimi občani ...

Ena izmed prednostnih nalog naše šole je tudi medgeneracijsko povezovanje naših učencev s starejšimi občani. Petošolci so že večkrat pripravili krajši program in nastopali v domu starejših občanov, na zboru upokojencev in na srečanju upokojenih učiteljev, ki je na Vrhniku že tradicionalno.

Medse smo povabili tudi upokojeno učiteljico Elico Brelih, ki se je našemu vabilu prijazno odzvala in bila pripravljena svoje bogate izkušnje deliti z nami. Skupaj smo raziskovali in hodili po Limbarski gori, vodila nas je na Koreno, v šolskem letu 2009/10 pa je petošolce vodila po domači pokrajini. Ker je znala otrokom posredovati veliko informacij na zelo zanimiv, preprost in nazoren način, so ji ti z veseljem prisluhnili in jo vedno povprašali, če bo še kdaj prišla. Želja po sodelovanju je prisotna na obeh straneh, zato smo jo v našo družbo povabili tudi letos.

Učiteljici Mateja Glušič in Martina Fajdiga

Vsek človek rad pozabi in vse pozemeljsko lahko izgubi, le mater in nauk mu ostane vse žive dni.

A. M. Slomšek

Ste že bili kdaj na Finskem?

V mesecu juniju 2010 nam je ga. Oražem, mama našega učenca, predstavila svojo rodno državo Finsko. Ker živi že več kot deset let v Sloveniji, nam je poleg geografskih in družbenih značilnosti te skandinavske države, pojasnila tudi razlike v šolstvu in samem jeziku med obema državama.

Učenci so ji zastavili veliko vprašanj, na katera je z navdušenjem odgovorila. Ko pa smo se skupaj naučili tudi nekaj finskih besed oziroma besednih zvez, je v nas nastopila želja, da si v bodoče želimo še takih živih srečanj.

Učiteljica Lidija Lenarčič

Spoznavanje vesolja malo drugače

G. Bojan in ga. Mateja Gabrovšek, starša naših učenk Ane, Tine in Žive, se ljubiteljsko ukvarjata s spoznavanjem vesolja. V šolskem letu 2009/10 sta že vodila kratko »predavanje« za četrtošolce, saj je tema povezana z učnim načrtom pri pouku naravoslovja. Njun obisk in zelo nazoren nastop v razredu so učenci z navdušenjem sprejeli, z zanimanjem poslušali in sodelovali ter imeli mnogo vprašanj. Tako sta dve šolski uri hitro minili, mi pa smo se dogovorili za tovrstno obliko sodelovanja tudi v prihodnjih letih.

Učiteljica Tanja Zupan

Zdrav življenjski slog in šport sta zakon!

Aktivnosti na športnem področju

V vseh desetih letih delovanja naše šole smo bili aktivni tudi na športnem področju. Za učence smo organizirali športne dneve, na katerih so lahko spoznavali, doživeli in se preizkusili v različnih športih in tudi v različnih disciplinah, katerih niso poznali oz. jih še niso imeli priložnosti izvajati. Tako smo učence peljali na plavanje in vodne igre, raftanje po reki Savi, izvajali smo raftanje na snegu, smučanje, drsanje, krpljanje, rolanje, izvedli tekmovanje v športni orientaciji, vsako leto na planinskem pohodu spoznavajo bližnjo in daljno okolico (Planina, Krim, Grmada, Slivnica, Nanos). Obiskali smo športne centre, kjer so nam

omogočili vadbo v fitnesu, igranje squosha, badmintona, kolesarjenja na spinning kolesih, plezanja na umetnih stenah, izvajanja skupinske aerobike, itd.

Kot udeleženci in organizatorji smo bili dejavn tudi na različnih šolskih športnih tekmovanjih na občinskem, področnem in državnem nivoju (atletika, ritmična gimnastika, košarka, namizni tenis, ples). Zadnja leta veliko pozornosti namenjamo množičnosti, zato se udeležujemo Ljubljanskega maratona in zimskega Pokljuškega pohoda, kjer je število naših učencev vsako leto večje.

Na šoli delujejo tudi klubi, v katere je včlanjenih veliko naših učencev, so aktivni in uspešni (judo, rokomet, namizni tenis, košarka, ritmična gimnastika...)

Mentorja Matjaž Bajec in Metka Grebenc

Ljudje smo si med seboj različni ...

Delo z nadarjenimi učenci

Naša želja je, da bi učencem ponudili čim več in najboljše, kar zmoremo in znamo z namenom, da lahko razvijajo svoje potenciale. Zavedamo se, da je zanje enako pomembno, kako živijo s sovrstniki in da nadarjenost ne sme biti ovira za sprejetost in dobre odnose s sošolci.

Delo z nadarjenimi učenci je zahtevna in odgovorna naloga, in v tem zavedanju bomo skrbno načrtovali svoje delo in ostali občutljivi za potrebe učencev, ki so nadarjeni, in tudi otroci kot vsi ostali.

Svetovalna delavka Nives Škrlj

Sreča je nito, kar se dobrega naučiš, temveč, kar storиш ...

A. M. Slomšek

Mladi raziskovalci

Zadnjih pet let se na šoli načrtno ukvarjam z raziskovalnim delom. Mlade usmerjamo k raziskovalnemu pristopu, saj smo prepričani, da lahko pri tem povežejo vse svoje znanje in ga seveda nadgradijo ter prispevajo nekaj dobrega zase in za okolje, v katerem bivajo. S tem delom smo začeli na naravoslovnem področju, ga pa načrtno širimo na druga področja. Tako je do sedaj nastalo 8 raziskovalnih nalog na različnih področjih, kjer je sodelovalo preko 30 učencev in deset mentorjev. V prihodnje si želimo nadaljevati s tem delom in k sodelovanju povabiti več staršev.

NAŠE PRVE ZLATE MLADE RAZISKOVALKE, 2008: Urša Sedmak, Špela Zaletel in Ana Erbežnik so se pod mentorstvom Karmen Slana ukvarjale z izdelavo zeliščnih zobnih krem (področje: kemija).

NAŠI ZADNJI ZLATI MLADI RAZISKOVALCI, 2010: Anže Zadravec, Jan Novak in Aljaž Garafolj so se pod mentorstvom Branka Pongraca ukvarjali z uporabo fotovoltaike na Vrhnihi (področje: elektrotehnika).

Prepričana sem, da bo takih še veliko.

*Mentorica in koordinatorica
Karmen Slana*

Ekskurzija Po Slomškovih poteh (šolsko leto 2009/10)

Končno je napočil dan, ko smo odšli na ekskurzijo Po Slomškovih poteh. Končno! To je bila prva naša ekskurzija, ki smo jo do najmanjših potankosti organizirali učenci sami. Bili smo ponosni, da nam je uspelo! Končno smo si oddahnili in krenili na pot. Nič več priprav, nič več klicanja in dogovarjanja. Samo še ogled Slomškovega življenja, kot smo načrtovali. Kdo bi si mislil, da je priprava na ekskurzijo tako zahtevna!

Avtobus nas je zjutraj že čakal pred šolo. Natovorili

smo se in krenili proti naši prvi postaji Bizeljsko. Tam nas je že čakal tamkajšnji župnik. Z veseljem nam je najprej zaželet dobro jutro, saj je videl, da smo še vsi zelo zaspani in nas odpeljal v cerkev. V cerkvi nas je najprej pritegnil pogled na Slomškov vitraž, katerega so naredili ob 130. obletnici Slomškove smrti. Gospod župnik nam je razkazal Slomškovo relikvijo in nato še razstavo Slomškovih predmetov. V zahvalo smo mu zapeli znano Slomškovo pesem »En hribček bom

kupil«, ki jo je spesnil ravno na Bizeljskem.

Z Bizeljskega smo se odpravili v Ponikvo, Slomškov rojstni kraj. Ogledali smo si njegovo rojstno hišo in film. Kraj Olimlje je bila naša tretja postaja. Tam nam je pater Peter razkazal samostan Olimlje in staro lekarno. Ogledali smo si vrt zelišč in odšli v čokoladnico, kjer smo se posladkali. Nismo smeli pojesti preveč čokolade, saj so nas na Jelenovem grebenu nad Olimljem že čakali jeleni in toplo kosilo.

Jana Samotorčan

Z roko v roki ali šola za življenje

Medpredmetno povezovanje in načrtovanje

Ko sem prvič – že pred mnogimi leti – stopila v razred kot učiteljica, so mi kaj hitro povedali, da imajo učenci te in te predmete in o kakšnem povezovanju med njimi ni bilo govora. Tak pristop mi je bil že takoj na začetku tuj.

»Kakšen nesmisel!« sem si rekla. »Ločeno poučevati tisto, kar je med seboj povezano, res ni logično!«

Danes je drugače in prav je tako. Ko stopamo skozi resničnost življenja, le-tega namreč ne ločujemo po predmetih, saj se vse vsebine med seboj prepletajo. Slovenščina je naš materni jezik in se z njim sporazumevamo, zato je povezana čisto z vsemi ostalimi predmeti. Podobno velja za fiziko, ki je vsepovsod okoli nas, torej tudi v vsebinah, ki se jih učenci učijo pri biologiji, kemiji in - nenazadnje – pri športni vzgoji. Za večino šolskih predmetov je tako. Zakaj bi jih torej 'umetno' ločevali?

Na naši šoli smo – to sedaj že upam trditi – šli korak naprej. Samozavestno smo pristopili k tako imenovanemu fleksibilnemu predmetniku, ki nam organizacijsko omogoča izvedbo z daljšimi urami ter k medpredmetnemu načrtovanju in povezovanju, ki omogoča drugačen pristop, oblike in način dela. Učenci vsebine različnih predmetov med seboj povezujejo in nadgrajujejo, učijo se sodelovalnega učenja in timskega dela, poskuse izvajajo sami ter poročajo o svojem delu. Organizacija dela je sicer težja, je pa

zato kvaliteta pouka boljša, tako pridobljeno znanje pa trajnejše in uporabnejše. To pa je tisto, kar na naši šoli šteje. Učenci pa so za tako obliko dela tudi veliko bolj motivirani.

Dve leti smo sodelovali z Zavodom Republike Slovenije za šolstvo, se s pomočjo njih na tem področju dodatno izobraževali in preteklo šolsko leto svoje uspešno delo predstavili in posredovali tudi ostalim šolam v ljubljanski regiji in učiteljem s slovenskim učnim jezikom iz Italije, ki smo jih gostili avgusta 2010.

Nadaljevali in gradili bomo naše delo v to smer, saj vemo, da je to prava pot.

Ravnateljica Darja Gusej

Učenje nemščine kot sanjsko potovanje

Devetošolci so pri izbirnem predmetu nemščina pisali razglednice, vezane na različna mesta po svetu. Kar velik kup se jih je nabralo, zato mu jih nalepili na veliko geometrijsko žogo, ki so jo v ta namen izdelali sedmošolci pri izbirnem predmetu matematične delavnice. Res je, pri govorni predstavitvi izdelkov smo dobili občutek, da smo objadrali praktično cel svet. Samo s prstom se sprehodiš po našem 'globusu' in že si na sanjskem potovanju. Ko bi bil svet tudi v resnici tako majhen in stvari tako preproste!

Mentorici Vanja Kavčnik Kolar in Joži Krvina

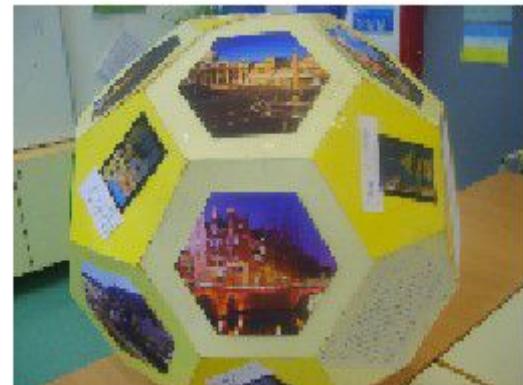
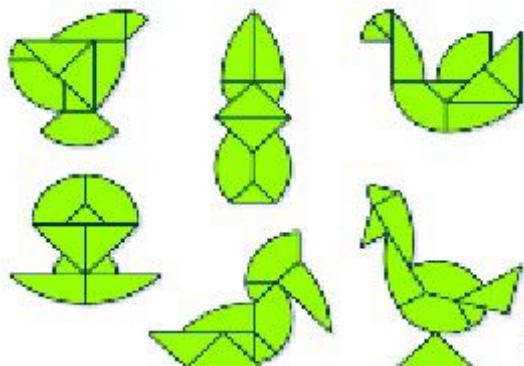
Največja dota so: zdravo telo, dela vajene roke in pa učena glava

A. M. Slomšek

Matematika ali umetnost?

Če bi vam omenila, da se tudi v matematiki skriva umetnost, mi verjetno ne bi verjeli. A gre prav za to! Za igro geometrijskih črt, likov, barv, števil in teles, iz česar s kančkom ustvarjalnosti nastanejo osemroga zvezda, slikovite podobe iz delčkov magičnega jajca in pisane mandale.

Učiteljica Joži Krvina

Nič ne pomaga se le naučiti, kar je potrebno, pa ne storiti.

A. M. Slomšek

Govorni nastop z osemrogo zvezdo

Za govorni nastop pri slovenščini običajno potrebujemo miselni vzorec z opornimi točkami ali plakat, ob katerem tekoče pripovedujemo o izbrani temi. Mogoče pa je to narediti tudi drugače. Na primer tako, da pri matematičnih delavnicah izdelaš osemrogo zvezdo, na njene ploskve nalepiš besedilo in ... končano. Zanimivo, kaj? Izgleda kot čarovniški trik, ki vsekakor pritegne tudi tistega učenca, ki ga tema ne zanima preveč. Tisto, kar je imela povedati naša učenka Lea Grom, pa je bila zanimiva – predstavila je namreč knjigo, ki jo je prebrala za domače branje z naslovom Lassie se vrača.

Mentorici Ranka Keser in Joži Krvina

Kdor hč e prav sreč nož ijeti, mora modro glavo paž lahtno srce imeti.

A. M. Slomšek

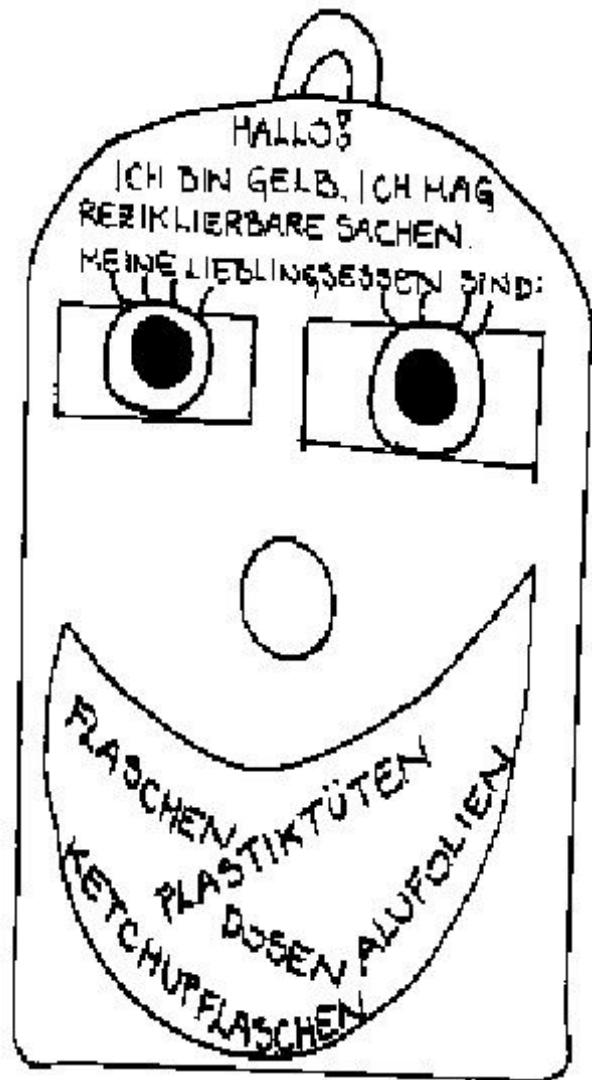
Ko se lutke družijo z naravoslovjem ...

... nastane pravljica. Delavnice v okviru kulturnega dneva so iz učencev od 6. do 9. razreda izvabile veliko mero ustvarjalnosti, kritičnega pristopa do okoljske problematike in

čuta do lepe slovenske govorjene besede. Vsi nastopi so uspeli in ko sva učence vprašali, kako so se počutili med nastopanjem, so odgovorili: »Evrstno! Včasih je fino, da se pri nastopanju lahko za kom skriješ, pa čeprav samo za ... lutko.«

Mentorici Vanja Kavčnik Kolar in Karmen Slana

68

Ekološki otok po nemško

Glede na to, da znajo učenci že tako dobro ločevati odpadke, da bi jih lahko starši o tem spraševali sredi noči, ni nič presenetljivega, da smo se te teme lotili tudi pri izbirnem predmetu nemščina. Učenci so izdelali smetnjake in pripravili kraje dialoge.

Mentorica Vanja Kavčnik Kolar

Vsakdo dobiva od svoje domovine mnogotere dobrane. Zato je vsak prebivalec svoji domači deželi hvalo, ljubezen in pomoč dolžan.

A. M. Slomšek

Srednji vek skozi prizmo zgodovine, slovenščine, tehnike in tehnologije, glasbene in likovne vzgoje

Če se obravnave srednjega veka lotimo medpredmetno, bodo učenci pridobili znanje, ki jim bo ostalo za vse življenje. Gre za to, da se učenci učijo izkustveno; podoživijo vlogo analitičnega zgodovinarja, novinarja, arhitekta bivalnih prostorov, modnega stilista in tenkočutnega glasbenika. Vse to na en mah! Delo se začne tako, da učenci preberejo v učbeniku besedilo o tem, kako so živeli ljudje v srednjem veku, nadaljujejo pa praktično, in sicer: naredijo maketo srednjeveškega mesta in maketo vasi, pripravijo plakat o življenju ljudi v tem obdobju ter 'oblečejo' ljudi posameznih družbenih slojev v primerno oblačilo. Pri delu poslušajo srednjeveško glasbo in na ta način spoznajo različna srednjeveška glasbila.

Mentorji Tanja Vojska, Vanja Kavčnik Kolar, Ranka Keser, Maja Zobec, Helena Grbac in Svetlana Sovre

*Bodimo prijatelji napredka,
ampak samo prijatelji
napredka k dobremu.*

A. M. Slomšek

Več jezikov znaš, več veljaš!

Misli o učenju tujih jezikov in slovenščine

Učenje tujih jezikov mi je všeč, še posebej, ko se ga učiš govoriti. Učenje slovnice, na primer nepravilnih glagolov pri angleščini, pa mi nič kaj ne diši. Tuj jezik človek prej ali slej potrebuje. Jaz bi se najraje dobro naučila angleščine, španščine, nemščine in mogoče še portugalščine in francoščine. Zdi se mi, da so ti jeziki precej razširjeni.

Rada se učim tudi slovenščine. Doma naredim domačo nalogu in pri pouku poslušam. Veliko tudi berem. Knjige veliko pripomorejo k učenju jezika, saj si človek z branjem širi besedni zaklad. Slovenščine se mi je enostavno učiti, sploh če je pouk zabaven.

Sara Pišek

Kadar hočes iz drugih jezikov kaj posloveniti, ne sloveni po besedi, temveč po misli; jedro vzemi, lupino slovensko ogrni! Lepota slovenščine ni v posameznih čistih besedah, marveč v zalih domačih podobah.

A. M. Slomšek

Učenje tujih jezikov mi je všeč, saj s tem pridobiš dober pogled na svet. Potrebno je, da se znaš pogovarjati z ljudmi. Najbolj se splača učiti angleščino, nemščino, španščino, italijanščino. Mislim, da se tujega jezika ni tako težko naučiti.

Pri meni zaseda slovenščina prvo mesto, ker je moj materni jezik. To je tisti jezik, ki bi ga morali vsi Slovenci dobro poznati. Pa ga res?

Špela Debevec

Vtis s tekmovanja iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje v šolskem letu 2009/10

Tekmovanje iz znanja slovenščine je bilo vezano na pesniško zbirko Toneta Pavčka Majhnice in majnice. Nekdanji devetošolec David Ciriković je podal svoje vtise o prebranih besedilih.

Tone Pavček se mi zdi odličen pesnik. V svojih pesmih združuje sleng in knjižni jezik. Najbolj všeč so mi bile tiste pesmi, pri katerih so v ospredju vsakdanje stvari: želje, ljubezen, prizadetost in bolečina ... Pesmi so napisane slikovito in doživeto, tako torej, da si bralec lažje predstavlja tisto, o čemer je govora.

V pesmi Želje pesnik pravi, da bo človek v življenju dobil toliko, kolikor si bo želet.

Zanimiv pogled, kajne? In to je tudi res. Želje so tiste, ki človeka ženejo naprej. V pesmi Požar se je pesnik soočil z notranjo bolečino. Njeno sporočilo je, naj se učimo iz napak. Bolečina pusti brazgotino, ki ostane, obenem pa nam je tudi v poduk, da v prihodnosti naredimo stvari drugače z namenom, da do bolečine ne bi prišlo več.

Malo je pesnikov, ki ti res dajo misliti. To je pri meni naredil prav Tone Pavček. Zelo sem vesel, da so še taki pesniki na svetu.

Materin jezik bodi vam ključ do zveličavne narodove omike.

A. M. Slomšek

Če znaš angleško, se zdi svet majhen ...

Naši učenci so v okviru pouka angleščine navezovali stike z vrstniki iz Čila, ZDA in Španije. Utrjevali in poglabljali so svoje znanje angleščine in se pri tem zabavali.

»Pri pregledovanju paketa, ki smo ga učenci dobili iz Čila, kar nismo mogli skriti navdušenja,« je napisala učenka Maja Rojko. »Komaj smo čakali, da smo lahko pripravili razstavo v avli šole, da bi 'našo pošto' lahko pokazali še drugim učencem,« je dodala.

»Tudi pri snemanju filma o Cankarjevi črtici Skodelica kave je bilo zabavno,« je pripomnil Žiga Pirc.

»Prizorček smo posneli v angleščini, nemščini, italijanščini, španščini in slovenščini. Kdo bi si mislili, da bomo za to osvojili še nagrado eTwinninga!« je bil na koncu presenečen Žiga.

Mentorici Simona Zrinski Trajkovski in Polona Štritof

Kdor jezik ljudi zna, tudi njih srca ima, je pri njih doma.

A. M. Slomšek

Nine years at primary school

I remember my first day at school really good. I wore a pink dress and I was very excited. My grandma and mum went with me. When I got in I thought: »This is a very big building!« And then the teacher came. She was very nice and friendly. She took my hand and went with me to the class. There were lots of children and our class teacher. Her name was Sonja Sečnik. She introduced me to all of them. We soon became good friends. First year was interesting. We learned a lot. Sometimes we got homework and grandma always helped me.

In higher classes it was almost the same. We had to study a lot, so we couldn't wait for holidays. And suddenly I am now in the nineth grade.

We all studied hard, because we are going to a secondary school. But first there's a junior prom. We are in a hurry but very excited. We have to learn some songs and dances. I think that everything is going to be okay. I will really miss my friends next year.

Tjaša Mesec

My ideal teacher

My ideal teacher should be nice and not too strict. She should be fair and have interesting lessons. She should be a good teacher and explain things well. She should listen to her students and have a sense of humor. She should not give her students too difficult tests. She should control the classes and should not shout at students. She should also be intelligent and know her subject well.

Eza Grasselli

What is an ideal student like?

The ideal student should be intelligent, polite and tidy. He sholud not speak when the teacher speaks, but he should listen to her very carefully. He should help other students and should not miss lessons. It is also important that he does his homework regularly. He should sometimes make other students laugh. He should answer the teacher's questions and should not get angry too fast.

Izza Grasselli

Rome, the eternal city

It was Thursday and my watch showed 21.15 pm. We were on a bus, which safely drove us to Italy and then back home. When we were on our way to Rome, we talked a lot and we just didn't have enough. Some teachers already slept, but

we were awake. It was about 2.00 am when we finally fell asleep. When all the bus was sleeping (except a driver) the big day was on the way. It was 6.30 am when a guide woke us. All the sleepy faces brushed their teeth and went back on the bus. We only had one hour to Rome and we were very excited. And then the bus finally stopped.

We went down the stairs. Our heads were full of joy and other things. We just couldn't believe that we were really in Rome! At first we thought that Rome is a very dirty place, because it smelled horrible and there was some garbage on the sidewalk. But when we came to the Dome of St. Peter's Basilica, our opinion changed. It was so beautiful! The Dome was perfect. I still remember those voices like: *»Oooo! Look at this! Isn't it great?«* No, it's not great. It's more than that. But when we walked inside, we only stared. All the frescoes and statues were there! It was awesome! But then a guide prepared us a surprise. We had to go on the top of the Dome, so we walked over 1100 stairs. My feet hurt.

When we finished our first day in Rome, we went to a hotel. It was called the Margherita

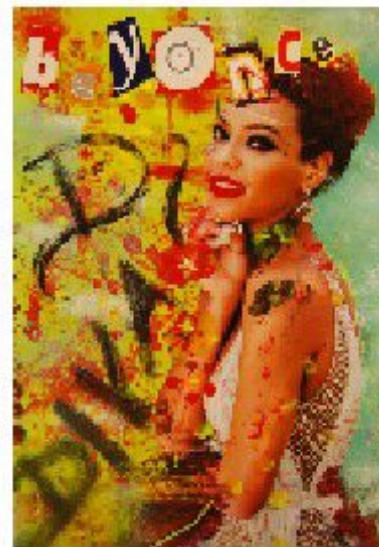
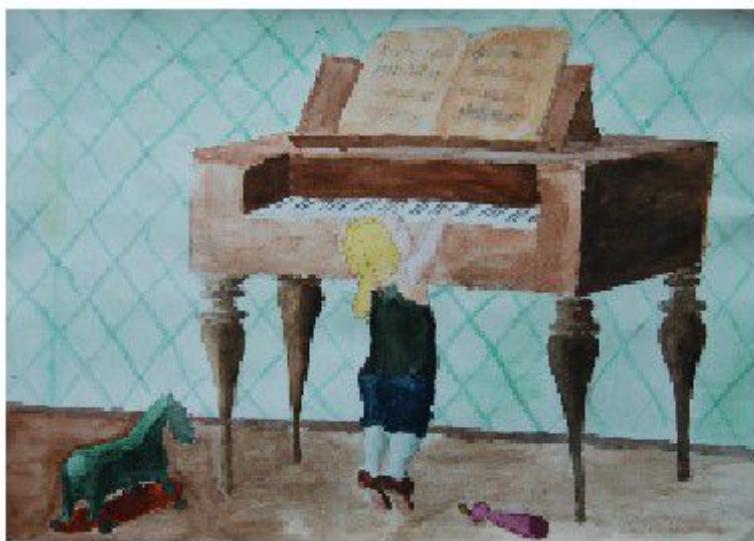
The next day we went to the Naples. The sellers of sunglasses literally encircled us. The guide said that it would be better for us to go fast because those sellers were really bothering us. The streets of Naples looked so poor that my heart almost melted. There were a lot of people who begged for some money but none of us gave them coins because we weren't shure if they were really poor. However ... at the end of the day we went to Vesuvius and the Colosseum. When we were on the Vesuvius, I was so happy and now I know why. Because when a human eye sees all the things that nature made with her nude hands, the one recognizes what we've done to mother nature. I know that I'm very ecological but the others are not. The Colosseum was phenomenal. Can you imagine that at the time of Romans, at this huge creation sat around 80.000 people? Yes, it's enormous.

Hotel with three stars. The dinner there was excellent.

On Sunday we went to Rome again. That time we saw the Pantheon Dome. When we finished with all the shopping and our sightseeing, we went on our last journey in Italy, Catacombs. There was the Bosnian who presented us the history of Catacombs. Some students said that it stunk, but I didn't smell anything. Yes it was pretty dark there but I wasn't scare. At the final end we went on Metro. Like I said, I wasn't scare at Catacombs ... I was scared at metro. All the people there made me feel threatened. Well, not only me but all of the girls.

I really enjoyed that time and I think it passed too fast. There is nothing I'll miss, except our nice guide. She treated as well and showed us all the beautiful places that will always stay in my memory. I bought some things that will remind me of one big journey which has only started ...

Petra Tudjina

Likovni izdelki:
Neža Lupšina
Kaja Tušar
Lea Časar

True friends

True friends

You need true friends,
they will always help you
and they will always be with you.

You don't have true friends,
if they don't have time for you
and they're too lazy for help.

True friends

will always stay with you,
they will never let you cry
and the most important... they will always love
you.

The nature loves you

If you think that nobody loves you,
you are wrong,
the nature loves you.

Every tree that gives you a shade,
every rock you can step on,
every grass you can play with.

Even the animals love you,
so don't think that you're alone,
because the nature's there for you.

Aljaž Garafolj

Lara Valjavec

Kdor ne pomisli, kam gre, potem nazaj ne ve.

A. M. Slomšek

Po svetu z znanjem nemščine

Meine Traumferien

Ich möchte nach Cuba. Das Meer ist ruhig dort. Ich möchte mit meinem Freund dort fliegen. Ich möchte dort schwimmen und viel Tennis spielen. Jeden Morgen möchte ich joggen und schnorkeln gehen. Ich möchte in einem prestigen Hotel wohnen. Ich werde dort viel Obst und Gemüse essen. Ich hoffe, dass das Wetter warm sein wird. Am Abend möchte ich spazieren gehen. Das finde ich toll und sehr romantisch.

Jernej Ogrin

Kdor je priden in kaj zna, ga povsod vse rado ima.

A. M. Slomšek

Meine Ferien in Italien

Ich möchte nach Italien fahren. Was kann ich dort machen?

- Ich kann Fußball spielen.
- Ich kann Ski fahren.
- Ich kann Rad fahren.
- Ich kann reiten.
- Ich kann surfen.

Dort brauche ich Sport-Schuhe, ein Fahrrad, ein Surfboard und viele T-Shirts.

Matic Ogrin

S španščino po slovenski prestolnici

La plaza de Prešeren fue construida en Edad Media. Lleva el nombre del poeta esloveno France Prešeren, que escribió tambien el himno de Eslovenia.

Junto a la plaza estan los Tres Puentes. Los puentes son la atraccion mas famosa de Eslovenia. Se hizo en 1992 segundo los planes de Jože Plečnik. En el plaza de Prešeren hay un monumento de France Prešeren y La Iglesia de los Franciscanos.

El monumento de Prešeren con la musa esta en el centro de la plaza. Pero desde la plaza se puede ver, en la calle Wolf, la estatua de Julija Primic en la ventana. Ella fue su amor no respondido.

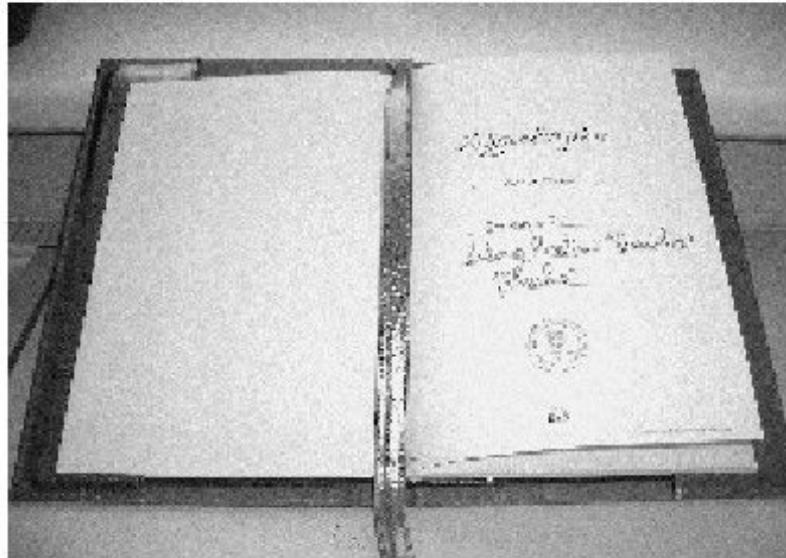
Vse drugo lahko izgubiš, le tega, kar znaš in dobrega ves, ti nihče ne more vzeti...

A. M. Slomšek

Znanje za življenje je vrednota

Predaja ključa in vpis v Zlato knjigo odličnjakov

Posebnost naše šole je tudi predaja ključa devetošolcev in vpis učno najuspešnejših učencev v tako imenovano Zlato knjigo odličnjakov.

Športna tekmovanja, kviz znanja, preizkus talentov med osmima razredoma odločajo, kateri si bo priboril čast hraniti ključ celo leto. Tekmovanja in dejavnosti se zvrstijo v mesecu maju, na zaključni prireditvi – valeti - pa sledi svečana predaja ključa.

Za vpis v Zlato knjigo je treba izpolniti kar nekaj zahtev, ki jih določa Vzgojni načrt šole, in sicer: nadpovprečna učna uspešnost vseh devet let, visoka priznanja na številnih tekmovanjih, sodelovanje na natečajih različnih področij, sodelovanje pri raziskovalnih nalogah in vsestransko pozitivno delovanje na šoli. V Zlato knjigo imamo v desetih letih vpisanih 85 učencev.

IV. POVEZOVANJE Z LOKALNO SKUPNOSTJO

'Slomški' raje hodimo peš ali pa se vozimo s kolesom!

Dan brez avtomobila

Evropska unija je v letu 2000 na pobudo italijanskih in francoskih mest razglasila 22. september za dan brez avtomobila. Akcija je namenjena za promocijo, ozaveščanje in spodbudo alternativnih, bolj zdravih in ekoloških načinov prevoza. V okviru tega dne potekajo tudi različne prireditve in aktivnosti, ki promovirajo in spodbujajo bolj aktiven način življenja, smot्रno uporabo motornih prevoznih sredstev, kar neposredno prispeva k kvalitetnejšemu življenju posameznika in družbe.

Tudi vrhniška občina se je kmalu pričela vključevati v akcije Dan brez avtomobila, na

katere so bile vedno vabljene tudi krajevne osnovne šole in vrtci. Na naši šoli smo se vabilom vedno odzvali in na akcijah aktivno sodelovali. Vsako leto smo glede na idejo, moto oz. vodilo akcije skupaj z učenci pripravili primeren program, delavnice, razstave ali aktivnosti, s katerimi smo se predstavili širši množici. S tem smo prispevali k ozaveščanju ali vsaj razmišljanju ljudi o okolju in življenju, ki nas čaka v skupni prihodnosti.

Mentorja Matjaž Bajec in Metka Grebenc

Decembra je čas za obdarovanje

Miklavžev sejem na Vrhniki

Vsako leto se z učenkami, ki obiskujejo ustvarjalne delavnice, udeležimo Miklavževega sejma na Vrhniki. Predstavimo izdelke učencev naše šole in ponudimo ročno izdelane čestitke ter druge praznične okraske obiskovalcem sejma. Kljub mrazu, ki nam vsako leto zleze do kosti, učenke zelo rade sodelujejo na takšni prireditvi. S prostovoljnimi prispevki, ki jih prejmejo za svoje izdelke, si lahko nato kupimo nov material za naše ustvarjanje.

Mentorica Maja Zobec

Če kitari glas opeša, ji navijemo ušesa!

Obisk Glasbene šole Vrhnika

Če kitari glas opeša
ji navijemo ušesa.

V črni suknji klarinet
z gumbi do vratu zapet.

Na klavirju bele tipke
čakajo na prste gibke.

V vsaki ploščici svoj ton,
To je zvonki ksilofon.

Ana Malavašič, Urška Mele, Neža Pišek

V torek, 7. 2. 2006, smo 8. in 9. razredi OŠ Antona Martina Slomška obiskali glasbeno šolo na Vrhniki. V počastitev slovenskega kulturnega praznika in 30-letnice obstoja glasbene šole nam je Mladinski pihalni orkester pripravil koncert.

Na začetku so, kot se spodobi – nam glasbenim nepoznavalcem – predstavili vsak instrument z besedo in z zvokom. Ko se je orkestru pridružil še dirigent, se je osrednji del prireditve začel. Zaigrali so nam pet skladb v točno določenem časovnem zaporedju – od baroka do današnjih dni. Začeli so z znano evrovizijsko skladbo in končali s skladbo, ki je najbolj znana v prireditvi Tine Turner *Proud Mary/Rolling on a river*. Vendar s tem program še ni bil končan. Poslušalci smo si izbrali najljubšo skladbo od prej slišanih in orkester jo je še enkrat zaigral, tokrat z novimi dirigenti, učenci naše šole, ki jih je pravi dirigent izbral med občinstvom. Vsi trije so pokazali nekaj posluha in talenta. Na koncu

prireditve je devetošolka dirigentu v zahvalo izročila sliko.

Nad koncertom smo bili učenci vidno navdušeni. Pestilo nas je samo to, da je po koncertu potekal pouk po urniku.

Eva Semič

Vrhnička je šla s pisateljem Ivanom Cankarjem po svetu ...

Po poteh Cankarjeve matere

13. maja 2006 je občina Vrhnik organizirala tradicionalno prireditve Po poteh Cankarjeve matere. Gre za športno-rekreativni pohod po okoliških vaseh, dolg 12 km. Prireditve so se udeležili tudi naši učenci. Učenka Nataša Jeršinovič je ob tej priložnosti zapisala in javno predstavila nekaj misli o Cankarjevi materi.

Ivan Cankar se je rodil tukaj, na Vrhniku. Vrhnička in naša okolica sta šli s pisateljem po

svetu. V mislih se je kar naprej vračal ta naš lepi kraj – kot beremo v znamenitih črticah. Prva in glavna oseba, ki je Ivana povezovala z Vrhniko, je bila njegova mati.

Kakšna oseba je bila to? Svojim otrokom je srčno želela, da bi živeli bolje. Ivan nam je zaupal, da se je naučila branja in pisanja samo zato, da se je otroci ne bi sramovali.

Ivanu so trški mogočneži obljudljali pomoč pri stroških njegovega šolanja – mati je ob tem priznanju gotovo občutila zadoščenje – a ker so na obljubo ščasoma pozabili, je sledilo razočaranje.

Iz splošne revščine so se otroci lahko zatekli v domišljiški svet, kjer je sreče, lepote in blagostanja zmeraj dovolj. Mati na dninah take tolažbe ni poznala. Če so otroci bili z njo osorni, jim tega ni zamerila.

Ivana je revščina hromila, obupaval je mogoče, a materina prihranjena desetica je bila lepa kot

sončni dan, kot svoboda. In kaj se je zgodilo potem? Zatajil je revno oblečeno mater, ki ga je – po štirih urah hoje – čakala pred šolo. Zdaj je spoznal, da ga bo ta greh spremļjal vse življenje.

V kratkih črticah spomin na mater zažari kot zvezdni utrinek v temni noči.

Cankarju je bilo dvajset let, ko je mati umrla. Ob smrtni uri je bil pri njej. »Ob poslednjem vzdihu so se ji ustne nasmehnile in tisti smehljaj je ostal na licu.« Ivan jo je nariral, risbo je imel vedno pri sebi, a risba je z leti zbledela. Šele z zaprtimi očmi se mu je prikazal materin obraz, čist in jasen, ne samo živ, obraz ji je osvetljeval tisti blagi mirni smehljaj. Zdaj je vedel, da bo svojo mater ponovno srečal ob svoji smrtni uri.

Ivan Cankar je postavil v svojih delih najlepši spomenik vsem materam. Ali bomo tudi mi taki, da se ne bomo znali zahvaliti za materinsko ljubezen, ki nas greje v današnjem obilju?
Da bo šola čista vseh 365 dni ...

Sodelovanje s Centrom za ravnanje z odpadki

Že od samega začetka delovanja naše šole smo vsi zaposleni tesno sodelovali s CRO, se od njih učili ločevanja odpadkov in hodili na izobraževanja. Prav tako smo se odzvali na njihovo povabilo in z učenci zasnovali koncept poslikave zidu z grafiti, ki so prikazovali najbolj iskrene želje otrok o tem, kakšnega sveta si želijo v prihodnosti. Danes sicer tega zidu na sodobno urejenem CRO-ju ni več, a zavest o ohranjanju okolja je ostala in traja vse do danes.

Učenci naše šole se vsako leto udeležijo izobraževanja o pomembnosti pravilnega ravnanja z odpadki ter aktivno sodelujejo pri zbiralni akciji starega papirja. To velja tudi za tehnično osebje naše šole.

Ravnateljica Darja Guzelj

Svet se po samih solah ne poboljša, ako starši doma pravega dna ne poličajo.

A. M. Slomšek

Zbiralna akcija starega papirja

Kot veste, so zbiralne akcije papirja na Vrhniku že tradicija in imajo velik pomen. Prav gotovo se še mnogi spomnите, ko smo z vozički hodili od hiše do hiše in pobirali papir, da bi »naš« razred zmagal.

Ti časi so minili. Sedaj ste tudi vi, starši in stari starši, zaslužni, da naša šola vsako leto zbere rekordno veliko odpadnega papirja. Letno ga v povprečju zberemo okoli 60 ton. Za našo šolo z manj kot 400-timi učenci je to res veliko, zato bravo vsem. Akcije bomo nadaljevali tudi v prihodnje z namenom, da ohranimo gozdove in – če smo pošteni – ker so tovrstne akcije postale že način našega življenja, brez katerih ne gre.

Ravnateljica Darja Guzelj

Čistilna akcija z naslovom Očistimo Slovenijo v enem dnevu

Že večkrat sem se udeležila različnih čistilnih akcij. Skupaj s skavti smo čistili okolico Vrhnike, Ljubljansko barje (očistili smo ga kar s kolesi), Ljubljanico ...

Letos sem se udeležila čistilne akcije, ki je potekala 17. aprila 2010, po celi Sloveniji z naslovom *Očistimo Slovenijo v enem dnevu*. Skupaj z drugimi učenci naše šole smo čistili planinsko pot. Našli smo zelo veliko odpadkov: vrečke, plastenke, pločevinke, steklo, gradbeni material. Nekaj odpadkov je bilo nevarnih, kot so salonitke, barve, gnojila ... Te odpadke smo pustili ob poti in obvestili komunalno podjetje, da jih je prišlo iskat. Zelo rada se udeležim takšnih akcij, saj imam rada, da je narava čista in lepa.

Jana Samotorčan

Sodelovanje na natečaju ob 15. Slovenskih dnevih knjige

Nekdanja devetošolka Jana Samotorčan je za svoje besedilo prejela 3. knjižno nagrado. Na tem mestu objavljam o nje prispevku.

Nekje na morju, 24. 4. 2010

Dragi moj popotni dnevnik!

Vem, že dolgo ti nisem pisala. Zgodilo se je toliko stvari, da sem enostavno pozabila nate. Bila sem na otoku Poterunija. Čuden kraj, ti rečem! Česa takega svet še ni videl! Zaradi nespametnih prebivalcev se je civilizacija - se pravi Poterunci - znašla na robu propada. Pravzaprav je njihov otok zares zalila voda. Čisto dobesedno! Rešila sva se samo midva s

stricem. Saj veš, da je izumitelj. Psst, nikar mu ne povej, da sem ga tako imenovala. Sam sebi on raje pravi 'znanstvenik'. Z rešilnimi jopiči (ki jih je, mimogrede, izumil on in nihče drug) sva

plavala sem ter tja po morju, dokler nisva prišla na Otok pozabljenih knjig.

Sprva sva si želela v Ljubljano, a se nama ni posrečilo. S povešenima obrazoma sva se razgledovala naokrog. Bila sva razočarana kot majhna otroka, ki jima mami noče kupiti nove igrače. Tudi ta otok je bil čuden otok, podobno kot Poterunija. Hiše so bile grajene iz knjig, ceste so bile grajene iz knjig in celo avtomobili so bili izdelani iz knjig.

'Spet bova morala reševati še eno civilizacijo, ki zaradi neumnosti ljudi propada', sem si mislila

sama pri sebi. Nisem se zmotila. Civilizacija je propadala zato, ker ljudje po svetu niso brali

knjig. Veliko knjig je tako utonilo v pozabo. Zbirale so se na tem otoku (ljudje po svetu niso vedeli, kaj naj sicer počnejo z njimi). Otočani so pomislili na to, da bi z njimi gradili hiše in ceste. Vendar se je zaradi slabe gradnje vsaka hiša podrla najmanj enkrat dnevno. Stalno jih je bilo potrebno graditi na novo. Med najinim sprehodom po otoku je bilo slišati udarjanje kladiv in ropotanje delovnih strojev. Zazdelo se mi je, da sta otočanom preobilica gradbenega dela in hrup že resno načenjala živce. Cel otok je trepetal ob misli, kaj naj naredijo z naslednjo pošiljko pozabljenih knjig.

Vedela sem, da jim morava s stricem pomagati. Šla sva do župana. Najine pomoči je bil zelo vesel in takoj smo naredili načrt. Odločili smo se, da bomo v zakon zapisali, da mora vsak prebivalec na dan 23. aprila prebrati najmanj eno knjigo. Tako knjige ne bodo več pozabljene in

ljudje se bodo znova začutili povezanost z njimi. Imeli jih bodo doma na knjižnih policah,

namesto da bi se na vse kriplje trudili, kako se jih znebiti.

Zakon je začel veljati takoj. Prve pošiljke knjig so začeli z otoka razpošiljati že navsezgodaj zjutraj naslednjega dne. Novih pošiljk knjig pa ni bilo. Tako je otok zopet zaživel normalno, ljudje pa so ponovno dobili veselje do branja knjig.

Otočani in župan so zelo ponosni na naju. Podarili so nama za celo ladjo knjig in tako zdaj plujeva najini preljubi Ljubljani naproti. Upam, da nama bo sedaj končno uspelo priti nazaj domov.

tvoja Alica

V. KAKO NAPREJ?

Pred desetimi leti smo odločno zagrizli v delo. Imeli smo vse, kar smo potrebovali: lepo in novo stavbo, prave ljudi in vizijo. Z veseljem se spominjam tistih časov, ko je v nas, zaposlenih, žarelo navdušenje, da šolsko stavbo napolnimo z vsebino. Da njeno uradno ime izgovorimo s ponosom in dodamo: Ta šola je pa naša. Resnično NAŠA.

Danes to zmoremo. Slomškova šola JE POSTALA naša šola. In veliko korakov je bilo potrebno storiti za to, kar nekajkrat stisniti zobe in se pobrati po prvih spodrljajih in padcih. Med nami, zaposlenimi, so se v preteklih letih stkali dobri odnosi, se kalili in se razrasli v tisto, čemur rečemo »medsebojna povezanost«. To je tudi temelj, na katerem smo gradili.

Danes pravimo naši šoli »Slomškova šola« in mi smo »Slomški«. Po mojem mnenju smo v tem kratkem času dosegli veliko. Verjeli smo, da

znamo in zmoremo v prostor med lepimi rumenimi stenami vnesti vrednote, v katere verjamemo, in znanje. To je skupno delo nas, vseh zaposlenih, učencev – čeravno jim ni vselej prav, kar zahtevamo od njih – in vas, staršev, ki redno obiskujete našo šolo. K sodelovanju vas vabim tudi v prihodnje in – saj veste – le v trdnem medsebojnem povezovanju bomo zadovoljni vsi.

Pričajoči jubilejni zbornik smo začeli s pesmijo, zatorej naj ga na tak način tudi zaključimo. Prispevki naših učencev, ki sledijo, naj spregovorijo o vrednotah, na katerih smo gradili in bomo še intenzivneje gradili tudi v prihodnosti: o kvaliteti medsebojnih odnosov, o zdravem načinu življenja, o pozitivnem odnosu do branja in o znanju za življenje.

Ravnateljica Darja Guželj

Prijateljstvo

Prijateljstvo je lepa stvar,
če veš, da je nekomu zate mar.

Lahko pa je tudi boleče, ko resnica pride na dan,
takrat, ko izveš, kaj drugi govorijo, ko ti greš
stran.

Pa misliš, da je najhuje, ko se kregata dva,
kmalu ugotoviš, da je to le oslarija bila.

Najhuje je, ko ti nekdo v hrbet zarije nož
in misli, da je mož.

Ko včasih gledaš druge, kako jih tarejo skrbi,
Ugotoviš, da sploh ne pomislijo na druge, na
otroka, ki zraven njih trpi.

Pesem celotna nima smisla, so le besede in ne
stvari, ko pa se poglobiš v zapisane besede,
lahko vidiš smisel v njih.

Jerca Samotorčan

Knjige

Ene so tanke, druge debele,
nekatere so žalostne,
druge vesele.

Nas živeti učijo
in nam pamet solijo.
Prevečkrat zato zaprašene ležijo.

Gоворijo, kaj je na svetu,
kaj nam storiti je na tem planetu,
kako izogniti se hudemu trpljenju,
da nam lažje bo v življenju.

Vse to in še kaj piše v knjigah sveta,
v pomoč so vsakemu, če le brati zna.

Ana Erbežnik

Knjiga ali računalnik?

Vsak, ki hoče kaj prebrati,
zmeraj mora zraven zaspati.
Ne zanimajo ga črke,
ne vrstice in ne frke.

Raje usede se za računalnik,
ta je pravi požiralnik.
Misli vse posrka ti,
a pameti od nikjer ni.

Knjiga v kotu sedi,
prah na njej leži.
Še v ovitku bi bila,

če je mami ne bi odpirala.

Res vprašaj se.
Kaj zate boljše je?
Da nemo v ekran strmiš
ali misli poglobiš?

Odgovor pred nosom imas,
kako da ne priznaš.
Knjige rad prebiral bi,
a kaj ko to kulsko ni.

Blefiraš bolj in bolj,
vidi se čisto dovolj.
Daj že knjigo pograbi
in se v strani povabi!

Maja Rojko

Vse je drugače

Ljudje utrujeni in zbegani
bežijo pred življenjem,
sploh pa zdaj,
ko z valom informacij smo
oblegani.
Marsikdo tega ne more
sprejet,
zato prisiljen je umret;
ker tega sposoben ni prenašat,
se t'ko kot drugi obnašat.
Zato zgubljamo vrstnike,
ki bi radi b'li kot mi,
pa ne mor'jo bit;
so brez sposobnosti,
da zaživel' bi po svoje.
Nimajo moči
in ostajajo del tistih ljudi,
ki zaidejo
na vse druge možne poti.
Prostitucija, mamila, alkohol,
To njihov je problem,

ki rešen ne bo nikol'.
Nimajo pomoči,
ko jo rabijo,
ko z mamilili lahko nehal' bi;
potem,
potem ko jim ni več pomoči,
šele jim roko ponud'mo,
da bi šli po pravi poti,
da bi šli svoj'mu življenju
naproti.
Ampak, oni se prej vdajo,
ko vid'jo, da jih zaničujejo,
ko vid'jo, da jih ne spoštujejo.
Vdajo se zaradi njih,
da bi oni srečni b'li,
ko manj bilo bi njih.
Če bi vsaj eden pobrigal se za
njih,
bi dobil' malo upanja
in bi opazil', da niso sami,
da še kdo jih vidi
kot ljudi, ki lahko bi se
popravil',

ki lahko bi zaživel'
da ne bi b'li odvisni od mamil.
Saj takih ljudi ni tako mal',
vmes so tud' tisti,
ki tja jih ne bi dal'.
Čeprav
misl'mo, da to ni mogoče,
ampak mogoče je to vse,
sploh pa v tem svetu.
Zdaj
nihče ne ve,
kaj vse lahko zgodi se še.
Zdaj
ne gre več,
kot je bilo,
ne bo več.
Zdaj
gre vse do mej;
če si že pri njej,
boš kaznovan slej kot prej!

Alenka Malovrh

Čarobno jutro

Spet to lepo jutro, ki išče sonca svet.
Spet stopinje ptičkov, ki plešejo balet.

Toplota na nebu, luna bledi.
Oblaki presvetli in iz dimnikov se tudi že kadi.

Črički svoje pesmi pojo,
skačejo po mahu in iščejo zlato.

Petra Tudjina

Skrbi za krasoto besede materne, naj cveti in rodi žlahtnega sadja omiko; kjer cvetja ni, tudi sadja ne bo.
A. M. Slomšek

Nov dan

Vse rastline so se prebudile,
vse živali so se odpočile.
Vsi cvetovi in plodovi,
vsa krila in nožice ...

Vse, kar se giblje in živi,
pozdravilo je toplo sonce.
Vsi časi so se spet spojili,
še več življenja so v duše bitij spustili.

Vsak pozdravil je ta novi dan.
To toplo sonce in bledikavo luno.
Vse povprek je še najbolj razveselilo
mačjo pumo.

Prebrisana glava pa pridne roke so boljše bogastvo ko zlate gore.

S svojimi kremplji grebala je v rodovitno prst.

Še »super petelini« so preleteli Trst.
Vse je tako, kot so si zamisili – nočna žalost je izpuhtela,
ljubezen je k sebi še veselje vzela.

Tako se sreča je vrstila in vrstila,
tega tudi sama ne bom nikoli pozabila.

Petra Tudjina

A. M. Slomšek

MA MARKETING D.O.O.
MA MARKETING, TRŽNO
KOMUNICIRANJE, D.O.O.
STARACESTA 23, 1360 VRHNIKA

Aldata Solution d.o.o.,
računalniški sistemi in programske rešitve
Tržaška cesta 515
1351 Brezovica pri Ljubljani

KOVINOMONT d.o.o.
ROVNIKOVCI 11, 13601 Ljubljana
Tel: +386 1 622 1811, fax: +386 1 622 1812, e-mail: kovinomont@tiscali.si

ARTPRO D.O.O.
Ljubljanska cesta 43 A, 1241 Kamnik

PREVOZ OSEB IN STORITVE
FRANCI OBLAK S.P.
HLEVNI VRH 11E, 1373 ROVTE

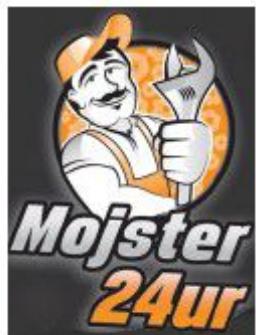
Damjana Mohorič
 vodja poslovne enote
Mladinska knjiga Trgovina d.d.
 Knjigarna in papirnica Vrhnika
 Loška 5, 1360 Vrhnika

Jan Sport
 Pod Hruševco 34b
 1360 Vrhnika

Pro.saf
 Pod Hruševco 30
 1360 Vrhnika, Slovenia

VGRAJEVANJE STAVBNEGA IN
DRUGEGA POHIŠTVA
SAŠO KOGOVŠEK S.P.
PAVKARJEVA POT 14
1360 VRHNIKA

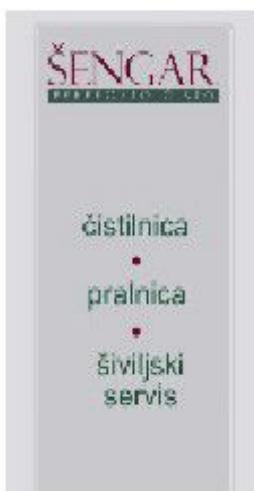

MACUKA
Oprema velikih kuhinj,
d.o.o., Grosuplje
Ljubljenska cesta 42 A

JFM
elektronik
TRGOVINA JFM ELEKTRONIK
Vrtnarija 3
1360 Vrhnik
T/F: 01 755 38 53
GSM: 031/626 5-65

PAN GOSLAR
d.o.o. Poslovne storitve, proizvodnja, servis strojev, svetovanje, solanje
BREST 4, 1292 Ig pri Ljubljani, tel.: 01/28-62-305, fax: 01/28-62
E-Mail: pan_goslar@siol.net

Biosistemi
Canon
Slovenske Gorice 3, 1360 Vrhnik
Tel.: 01/75 57 800, 041 666 010
www.biosistemi.si

